

la humanitat

Any III : Núm. 377
Barcelona, dimarts, 24 gener de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

Fonogrames de «La Humanitat»

NO HO ENTENEN!

El partit radical no s'entén. "Es una olla" —diuen alguns. En Miguel Maura ha dit, al Parlament i fora d'ell, que "no es pot anar en lloc amb el partit radical perquè es lleva conservador i es fica al lloc anarquista", "perquè vol anar amb qui sigui per tal d'obtenir el poder i que un cop al poder no sabrien què fer-ne". En efecte, hi ha un senyor Diego Hidalgo, notari dels alts territoris d'Extremadura, enemics de la Reforma agrària, que s'aixeca al Parlament a fer un discurs favorable als sindicalistes partidaris de la revolucionària vaga ferroviària. Hi ha un senyor Estadella que vota l'Estatut i un senyor Dario Pérez, diputat de la mateixa minoria que escriu a l'"Heraldo de Aragón" unes pobres paraules que volen ésser una ofensa contra Catalunya. Hi ha un home honest i digne que es diu senyor Lara. N'hi ha un altre, perquè hi hagi de tot, que és el divertit senyoret Rey Mora. Es un partit que hi ha de tot com a les quincalleries. Es uns Encants, vaja. Doncs bé, aquest partit en veure "la crisi infantil" i passadora de l'Esquerra diu:

—No pueden gobernar...

Hi ha un partit que és el partit radical-socialista. Té dos ministres. El senyor Domingo i el senyor Albornoz. És el partit, segons el membre de la minoria parlamentària, senyor Pérez Madrigal, dels "escala-torres". Aquest partit també té de tot. Hi ha un senyor Barnes, defensor de monarquies del 10 d'agost i un menja-capellans com el senyor Ballester. El senyor Gordon-Ordax no és amic de la F. I. R. P. E. perquè sembla que no l'ha de fer ministre. En canvi, el senyor Galarza n'és President. Hi ha el senyor Artigas Arpon, que està en contra de les coses i dels homes del partit, i el senyor Valera conforme amb tothom. Un dia, el senyor Domingo diu "que potser s'haurà de col·laborar amb els radicals" i a l'endemà el senyor Albornoz fa unes declaracions públiques dient que no s'hi ha de governar mai. Hi ha una Assemblea del Partit celebrada al teatre de la "Princesa", on els ministres han de sortir per una porta reservada mentre Balbontin, Ortega i Gasset i Botella Asensi se'n emporten de cap el partit i després els han d'expulsar. Això volen fer creure que és un partit disciplinat i quan veuen que un partit fonamentalment democràtic travessa una situació interna de la qual necessàriament n'ha de sortir aïrós, diuen:

—No puede gobernar.

Hi ha una mena de partit, a Catalunya, que cada dia té sis baixes, si és que no en té dotze o vint-i-quatre. D'aquest partit se'n han separat el bo i millor i ha recollit les capelles del naufragi un pseudo capità de vaixell. Ja no se'n canta gall ni gallina. Ja no hi ha res d'aquell gran Estat Major. Viuen com a les famílies en desgràcia del recat del que varen ésser. Ara hi resten els que es casen per diners, uns quants invertits, uns "gigolos" de preu, etc. Doncs bé, quan veuen que un partit democràtic té, com tots els partits democràtics i en els quals tothom és igual i les coses es decideixen per votacions, diuen:

—No poden gobernar.

Hi ha un partit de fonament democràtic que és el P. O. S. E. Aquest partit no ha tingut mai caps, ni "leaders". És un partit perfectament i orgànicament democràtic. I aquest partit que ha tingut en èpoques de la monarquia dissensions entre els que eren partidaris d'una continuïtat adhesió amb el republicanisme i altres amb les forces estatals, que permetien progressions socials, no s'ha escindit. I aquest partit que en les hores de la Dictadura va tenir dues posicions ben clares: la d'Indalecio Prieto i la de Largo Caballero, no s'ha desfet i que quan el període revolucionari conduent al 14 d'abril ha tingut situacions difícils com la de Besteiro, Saborit i Largo Caballero-Cordero, en saber de les crisis internes d'un partit democràtic, ha dit:

—Poden gobernar. I poden gobernar perquè la vitalitat moral dels partits és aquella que li dona força un ideari. Poden gobernar perquè saben passar llurs crisis a l'interior i davant de les altres forces presenten el mateix front de combat. Això és una potència política.

Tenen raó. La resta són tristes supervivències d'un passat polític ben enterrat el 14 d'abril...

LLUCIA VINYES.

CRISI A LA GENERALITAT

Reunió important. Aquesta nit quedarà resolta la crisi.—Declaracions de l'alcalde.—Els noms dels senyors Coromines, Dencàs, Irla i Selvas són els indicats pels rumors com possibles consellers

REUNIO A LA QUAL ES CONCEDEIX GRAN IMPORTANCIA

Des de les dotze del migdia fins passada la una, han estat reunits amb el President de la Generalitat els consellers senyors Pi i Sunyer, Casals i els senyors Selvas, Pere Mies, Pere Coromines i Santaló. El president del Parlament hi ha romàs uns moments i segurament ha sortit per a anar a visitar l'Alcalde, doctor Aiguader.

Hom deia a la Generalitat que en aquesta reunió quedaria resolta la crisi.

AQUEST VESPRE QUEDARA RESOLTA LA CRISI

El President Macià ha fet dir als periodistes que aquest vespre de set a vuit els rebria i els comunicaria la resolució definitiva de la crisi existent al Govern de la Generalitat de Catalunya.

EL DOCTOR AIGUADER ES DE LA MATEIXA OPINIO QUE EL PRESIDENT MACIA

L'Alcalde que ha estat dos dies refredat i que per aquesta causa ha estat poques estones a l'Alcaldia, avui ja ha rebut els periodistes en el seu despatx oficial.

—Que ens podeu dir de la crisi del Govern de Catalunya?

—Això no té cap importància, són coses naturals que no tenen cap més valor que la que se li ha volgut donar.

—Ens podeu dir quelcom de la seva solució?

—No en sé res. No he parlat amb ningú d'aquest afer, però crec que avui quedarà definitivament resolt.

—Però ara fa un moment que heu rebut la visita del senyor Lluís Companys, que sortia de parlar amb el President Macià i segurament haureu parlat de política.

—Es veritat. Companys em visita molt sovint i avui, com és natural, hem parlat de la situació actual.

—Vós sereu conseller?

—No ho crec i tampoc crec que hagi sonat el meu nom en els llocs on hauria de sonar en aquest cas. Ara, si el partit m'hi col·loca, jo, home disciplinat, com podeu suposar, acceptaria.

—Ens podeu donar les vostres impressions després de l'ocorregut?

—No ha ocorregut res d'importància, com he dit anteriorment.

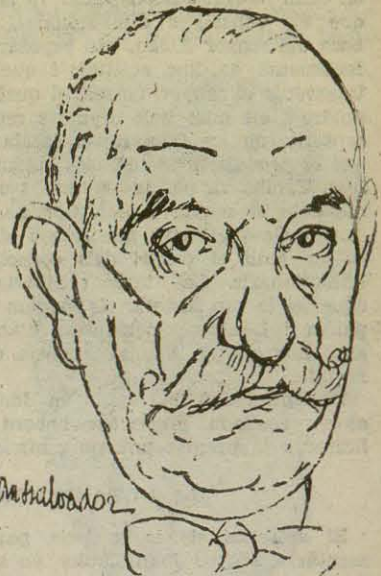
Les meves impressions són que a l'Esquerra hi ha una perfecta unitat i compenetració. L'Esquerra, com tot gran partit polític, està formada per diversos sectors, i això fa que hi hagi opinions diverses, sense arribar, però, a una discrepància desmesurada.

Estem mal acostumats a causa de la vella política espanyola, que girava sempre sota el cabdillatge d'un home que feia fer al seu partit allò que li convenia a ell.

Avui, això ha variat, arreu del món es dona el cas que una sèrie de sectors s'uneixen i formen un partit polític per a portar a cap l'obra comú.

—...?

—A l'Esquerra no n'hi ha, de cabdillatge. La discrepància ocorreguda a causa de la diferent interpretació de la delegació de poders al President del Poder Executiu. La manera d'apreciar

PERE COROMINES

naris acataran la decisió de la majoria. Ahir es veié quina era l'opinió dels diputats del nostre partit, i serà aquesta la que subsistirà.

—Vós, penseu com Macià o com els dimissionaris?

—Jo, si tant m'apreteu, us diré que penso com Macià. El que proposaven els companys dimissionaris no ho trobo d'acord amb les circumstàncies.

En fi —ha acabat dient—, no ha estat res més que un plet de família, sense conseqüències greus.

—Abans de marxar, un periodista ha preguntat al doctor Aiguader si el senyor Companys seguiria encara a la Presidència del Parlament, a la qual pregunta ha respost afirmativament.

LA POSSIBLE COMPOSICIO DEL FUTUR GOVERN

A la sortida de la reunió més amunt esmentada els periodistes que es trobaven a la Generalitat han fet els impossibles per tal d'obtenir alguna dada que els permetés oferir una solució possible a la crisi.

Amb tot, la reserva impenetrable dels reunits ha fet impossible tota nova recerca, ja que cap d'ells no ha volgut fer declaracions ni molt menys indicar noms.

Sols al rumor podem acollir-nos en tant que la llista no sigui oferta al públic per l'honorable President de la Generalitat.

No cal dir com els noms es barregen i es feien càbales per tal d'escatir quins eren els que més probabilitats tenien per a passar a ocupar els càrrecs de consellers de la nostra Generalitat.

A part d'altres combinacions que es feien, la que hem pogut deduir amb més probabilitats d'atansar-se a la realitat era la que es feia a base dels senyors Dencàs, Irla, Coromines i Selvas.

El senyor Coromines —sempre seguit en els supòsits— passaria a ocupar la cartera d'Hisenda, i el que fins ara ha continuat com a titular d'aquesta, el senyor Pi i Sunyer, quedaria com a cap del Govern, sense cartera.

Els departaments d'Economia i Agricultura i el d'Obres Públiques podria molt ben ésser que quedessin englobats en un sol en la nova combinació i sembla que el titular en seria el senyor Irla.

Parlem sempre en el supòsit dels rumors que a darrera hora d'aquesta tarda semblaven tenir més fonament en les converses de la Generalitat i

(Segueix a la pàgina següent.)

JOSEP DENCAS

aquest afer pel senyor Macià ha assolit la majoria en el partit.

—...?

—No és una lluita entre Macià i el grup dimissionari. És, com he dit, una diversitat d'apreciació.

—...?

—Jo, ja sabeu tots que representava el sector més nacionalista i radical, i mai no he arribat a una discussió violenta. Discussions n'he tingudes, com és natural, però no he arribat a passar res d'importància, com ara mateix.

—...?

—No passarà res més que el que ha de passar: els consellers dimissio-

DES DE LA PORTA DEL SOL

(RETAULE GROTESC)

Ahir al matí, al Passeig de la Castellana, un grup de joves —futurs Albiñanes— formaren una manifestació —una mena de simulacre— i s'encominaren a la Presidència del Consell donant visques i moris.

Pel que es veu, com que els monàrquics grans no s'hi atreïxen ho fan fer a llurs fills. Tanmateix es tracta d'uns pares ben desnaturalitzats!

Resultat: que els han estat imposades sengles multes de cinc-centes pessetes i com que —excepció d'un— no les han lliurat han passat a la presó. Que vagin jugant!

Miguel Maura ha tornat a parlar. Aquesta vegada ha estat Santander el lloc escollit per atacar el Govern Azàna. Entre altres coses, no mancadés de gràcia, ha dit:

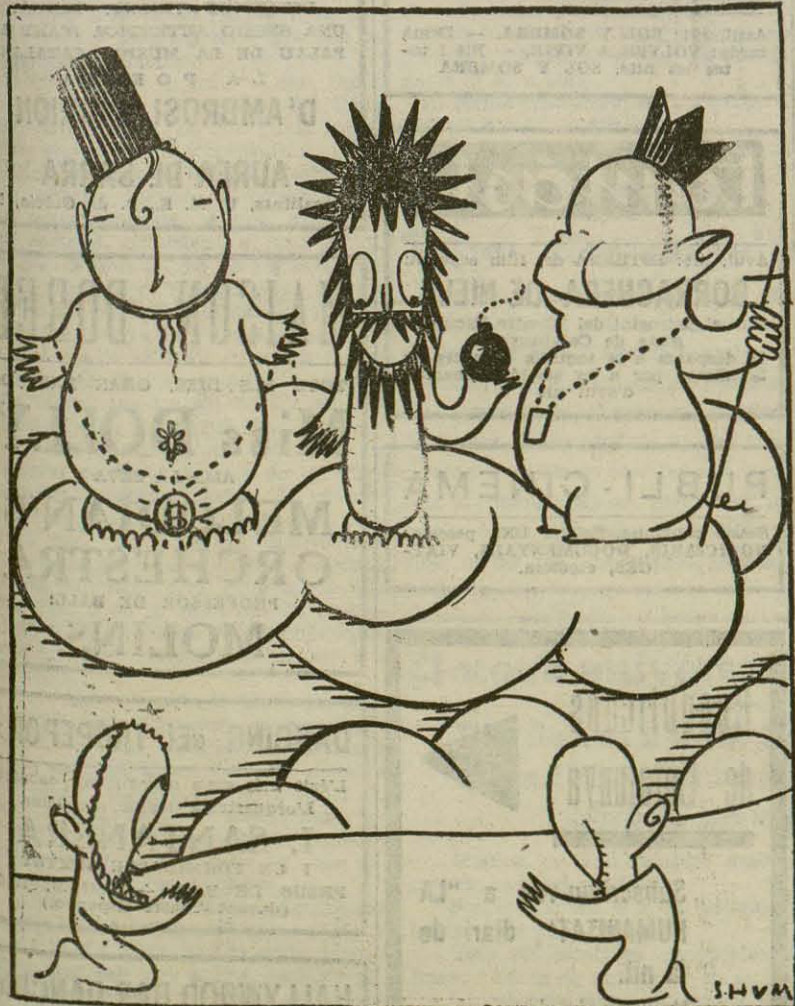
—Demanar la revisió constitucional de l'article 26 és enganjar i estafar el poble.

I ara! Don Miguel se'n ha tornat laic.

Avui es compleix un any de l'aparició a la "Gaceta" del decret de dissolució de la Companyia de Jesús.

Ho celebrem. I amb nosaltres ho celebren tots els homes de bona voluntat, tots els que han lluitat contra el fanatisme i la superstició.

Es una data gloriosa, la d'avui. Encara que alguns la oreguin ben trista.

—El capitalisme, és déu?
—Sí, pare.
—El faisme, és déu?
—Sí, pare.
—El clericalisme, és déu?
—Sí, pare.
—Així, hi ha tres déus?
—No; tres coses diferents i una sola pesta veritadera.

LA «GACETA»

Publica un decret separant definitivament del servei, diversos caps i oficials

La "Gaceta" publica el següent decret: Guerra. — Decret separant definitivament del servei els caps i oficials de l'Exèrcit que a continuació s'esmenten:

Arma de cavalleria: Comandant, Ernest Fernández Maquieira i de Borbó; capitans: Manuel Fernández Silvestre, Joaquim Crespi de Valldaura, Lluís Cabanes i Carles González Riquer.

Tinents: Daniel d'Alós, Francesc Manella, Alfons Gómez Pineda, Horaci Moreu i Pere Sarraiz.

Oficialitat de complement: Cavalleria, capità Ricard Fernández i García Vinuesa.

Aviació: En situació, Alfons de Borbó.

dels centres polítics, sense voler dir que de les consultes que encara pugués fer el President de la Generalitat en resultés una altra combinació que, amb tot, creiem que no s'apartaria gaire de la que oferim als nostres lectors com a més viable.

De moment no sembla que el senyor Macià hagi tingut cap més consulta, tota vegada que, havent consultat amb el President de la Cam-

La reunió d'ahir de la majoria parlamentària

La reunió de la majoria parlamentària celebrada ahir a la Cambra, sota la presidència del senyor Macià, va acabar a un quart de vuit. Encara que, a la sortida, els assistents a la mateixa van mostrar-se molt discrets en llurs manifestacions, hom va saber que els consellers dimissionaris, per boca del senyor Xirau, van exposar els fonaments de llur actitud, i que va intervenir el senyor Torres, el qual va d'ordre's, en nom dels diputats representants de les Comarques catalanes, que es produïssin incidències lamentables. També va parlar en termes conciliadors el senyor Arnau Cortina. El senyor Casanelles va mostrar-se identificat amb el criteri dels consellers dimissionaris. La tesi contrària a aquestes la van sostenir els senyors Espanya i Dencàs, mostrant-se d'acord amb llur criteri la total majoria dels reunits.

Davant d'això, la reunió va donar-se per acabada, prenent-se l'acord de lliurar a la premsa una nota oficial.

LA NOTA OFICIAL

El secretari de la majoria parlamentària, senyor Joan Tauler, en sortir de la reunió, va facilitar als periodistes la següent nota oficial:

"La majoria parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya ha examinat el projecte d'Estatut interior de Catalunya, manifestant-se, en línies generals, apreciacions d'alguns consellers i diputats, disconformes amb el criteri de la majoria.

Sense adoptar acords concrets sobre aquest punt, ja que la majoria es reunirà novament per tal de prendre acords sobretot l'articulat del projecte d'Estatut, els senyors consellers esmentats s'han cregut obligats a mantenir la dimissió que dels seus càrrecs tenien presentada.

La majoria ha acordat també reiterrar, en aquesta ocasió, la seva adhesió ferventa al senyor President de la Generalitat."

DIU EL SENYOR TAULER

Un cop llegida la nota, els reporters van voler conèixer detalls de la reunió. Però el senyor Tauler, discret, defugí la conversa.

—Aquest darrer acord — recalca — ha estat pres per unanimitat. Cal que ho facin constar... — digué.

I com li preguntéssim quins eren els consellers a què la referència oficial es referia, afegí:

—Ai, ai! No ho saben? Són els senyors Lluhi, Comes, Xirau i Terradellas!

LA CRISI SEGUEIX...

Sortiren els diputats conversant animadament. El senyor Riera, accionava energicament. Ens apropem al cap de la majoria, senyor Selvas.

—Ja ho veuen. La crisi segueix, però crec que serà resolta ràpidament. Ara, el President és el que ha de dir les darreres paraules...

—Sona el vostre nom com un dels futurs consellers?

—Com sonen tants altres noms!... S'afegí al grup el senyor Dencàs...

—Saludem a un nou conseller? — li preguntà un periodista.

—I ara! D'on ho treuen això? — fou la resposta evasiva...

EL SENYOR CASANELLES DIMITEIX UNA PRESIDENCIA

Surt el senyor Casanelles. Els periodistes l'interroguen:

—Què ens diu de la reunió?

—Res. El que puc dir-vos és que he dimitit la presidència de la Comissió parlamentària de Constitució.

—Degut a l'acord de la majoria?

—Degut a què estic del tot identificat amb els consellers dimissionaris... He renunciat també al càrrec de vocal en el si de l'esmentada reunió per tal que l'Esquerra tingui major homogeneïtat en la mateixa.

Tot seguit de conegudes aquestes manifestacions del senyor Casanelles, començaren a sonar noms de substituïts. I un dels que sonaren amb major insistència és el del senyor Galés...

PARLA EL PRESIDENT

En sortir el senyor Macià, acompanyat del senyor Gassol, els periodistes el voltaren.

—No passa res — digué el president de la Generalitat. S'estan donant a aquestes coses unes proporcions que no tenen. No ha passat res més que l'haver-se produït una discrepància doctrinal, que ha estat portada al si

bra i amb els homes representatius de les comarques, sembla que s'ha pogut donar compte ja de quina és la directriu que desitja el partit que ell presideix.

Manquen poques hores per tal que el President digui el que en realitat serà el nou Govern, ja que, com hem dit, a dos quarts de vuit els periodistes seran rebuts per l'honorable President.

de la majoria perquè aquesta es decanti cap un costat o un altre.

Aquest és el cas dels quatre consellers que han dimitit. Pel fet de tenir sobre un punt determinat, un criteri oposat al de la majoria, s'han cregut obligats a renunciar a llurs càrrecs. I no ha passat res més Els senyors Lluhi, Xirau, Terradellas i Comes, segueixen en la majoria i accepten totalment l'acord de la mateixa.

Això és tot. No cal donar-hi exagerades proporcions. En la reunió, les discussions han estat cordialíssimes...

Els periodistes preguntaren al senyor Macià si també havien dimitit els altres consellers.

—Com és de costum en aquests casos, ho han fet tots per tal de donar-me facilitats per a la constitució del nou Govern.

—Quan començaran les consultes?

—Demà mateix. Espero, a la nit, poder oferir-los ja la llista del nou Govern.

—Teniu ja triats els noms?

—En tinc pensats alguns, però cal consultar-los abans de fer-los públics...

—Tot seguit, el President de la Generalitat s'acomia dels periodistes.

EL SENYOR COMPANYYS

Tampoc va lliurar-se de l'allau dels periodistes el senyor Companyys.

—Quines consultes creieu que farà el senyor Macià? — li preguntaren.

—Això no puc saber-ho — respongué —. Crec que a més de parlar amb mi com a President del Parlament, potser voldria conèixer l'opinió de diverses personalitats polítiques, i amb elles, de representants de les Comarques de Girona, Tarragona i Lleida.

—Es reprendran aviat les sessions parlamentàries?

—La presentació del projecte de Constitució haurà d'ésser ajornat... Però crec que un cop resolta la crisi, el nou Govern vindrà a la Cambra on el President donarà compte de la tramitació i solució de la mateixa...

Per cert — afegí el senyor Companyys, que aquesta sessió podrà aprofitar-se per a parlar d'alguns assumptes de règim interior, que convé molt.

EL SENYOR ESPANYA

No volgué fer manifestacions.

—No passa res que tingui transcendència. Hi ha hagut cordialitat i el partit segueix unit i ferm com abans...

—Sereu conseller en el nou Govern?

—No ho voldria pas!

DIU EL SENYOR LLUHI

Refugi el senyor Lluhi fer declaracions als periodistes.

—Res, res. Això s'ha acabat.

—I què penseu fer ara?

—Jo? Recollir els papers...

—Però donareu el vostre vot al nou Govern?

—Naturalment!

Del descobriment d'una foneria de bombes a Igualada

DETENCIONS A BARCELONA RELACIONADES AMB AQUEST AFER

Els agents de policia que estigueren a Igualada amb motiu del descobriment de bombes a una fundició practicaren anit passada dues importants detencions.

Es tracta d'un home que, segons les cartes trobades en poder seu i altres a la foneria d'Antoni Guillem, sostenien relacions comercials i, a més, aquest detingut tenia cura del fill de Guillem, d'onze anys d'edat, al qual anava a veure el seu pare totes les setmanes.

L'altra detenció es refereix a una xicota amb la qual sembla que sostenia íntimes relacions el Guillem, la qual cosa ha estat comprovat per les cartes amoroses trobades en el seu poder.

La policia farà algunes investigacions per tal d'aclarir la mena de relacions i si aquestes eren per a estar assabentats de la fabricació dels artefactes i d'on podia treure el diner el desaparegut Antoni Guillem.

En poder del detingut a Barcelona foren trobades diverses lletres grates per Guillem, i a Igualada també se'n trobaren d'altres lliurades pel detingut.

ES ALLIBERAT UN SUBDIT FRANCÉS QUE SE'N CREQUE COMPLICAT

Estigueren ahir a la nit al Govern civil el vice-president de la Societat d'excombatents de França per tal de pregar al governador interí que fes públic que per una equivocació fou detingut el president de l'esmentada Associació, senyor Eugene Julienne per

GOVERN CIVIL ESPECTACLES PUBLICS

AQUEST MATI HA ARRIBAT A LA NOSTRA CIUTAT EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURETAT, SENYOR MENENDEZ

Amb l'express de Madrid ha arribat aquest mati a la nostra ciutat el Director general de Seguretat, senyor Menéndez, el qual ha estat rebut pel Governador interí, senyor Azcárraga, i el cap superior de Policia.

VISITA

Una comissió de carnisers de Badalona ha estat avui al Govern civil per a donar les gràcies al senyor Moles per la seva intervenció en un plet que sostenien amb l'Ajuntament d'aquella població i que, gràcies a la intervenció del Governador, ha quedat solucionat satisfactoriament.

D'UN DESNONAMENT A MOYA

Al Govern civil s'han rebut notícies de Moyà que en aquest poble hi havia certa efervescència a conseqüència d'un desnonament que s'havia de fer en una fàbrica.

Les notícies de darrera hora semblava que els ànims s'havien tranquil·litzat i la normalitat era completa.

El que es perd i es troba

Relació dels objectes trobats a la via pública i dipositats a la Majordomia Municipal a disposició de les persones que acreditin que són de llur pertinença.

Un espill per a auto i una patent a nom de la Companyia Western Electric; un rosari; cinquanta cupons de cèdules del Crèdit Local; una emilla i cinc claus; uns guants per a senyora; una bossa moneder de pell per a senyora, la qual conté un mocador, un espill i una polvera; una caixa d'eines mecàniques; cèdules i documents a nom de Joan Muñoz; tres lletres de canvi i un rebut; una cartera amb papers sense interès; un portamonedes de cuir, amb metàl·lic; un clauer amb cinc claus; un clauer amb quatre claus; una cartilla militar i un carnet de la C.N.T., a nom de Manuel Belsa.

Un xec contra el Banc Hispano-Americà; una petita quantitat en metàl·lic; un farcell de roba per a senyora; una maneta per a auto; una cèdula personal a nom de Carme Tura; un clauer amb una claueta i 17 claus més; una bossa moneder, de pell, per a senyora, amb clau; un rellotge pulsera per a senyora; unes ulleres amb estolig.

LA CULTURA

Demà, dimecres, a les set del vespre, a càrrec de la senyora Maria Pi de Folch, hi haurà al Lyceum Club una conversa sobre "Ètica".

GRAN TEATRE DEL LICEU

Avui, cinquena de propietat i abonament. A tres quarts de deu: **FUNCIO POPULAR** darrera representació de la llegenda russa

La ciutat invisible de Kitege per tota la cèlebre companyia russa. Mestre director: STEIMAN. — Dijous: Darrera representació en funció de nit, de BORIS GODONOV. — Dissabte: Comiat de la cèlebre artista Aurora BUDES, i tercera del cèlebre tenor FLETA, darrera representació de **CARMEN**

GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui, nit a les deu: 1.er A MI?... NO!!! 2. on L'exit de la temporada

«EL PAPITU»... SANTPERE Demà tarda: Popular. Entrada i butaca, UNA pta.: **ELS ALLOTJATS** Divendres: **ESTRENA D'UN VODEVIL** Llegiu els cartells divendres... **UN VODEVIL** S'està preparant el tiratge del segon número d'"El Papitu"... Santpere. Dijous nit: Grandios festival amb motiu de la 50 representació d'"El Papitu"... Santpere, presentant-hi part el seu autor senyor Joaquim Montero i la senyora Matilde Xatart

TEATRE CATALA ROMEA

Companyia Vila-Davi - Telèfon 16991

Nit: **EL MISTERI DE LA QUARTA AVINGUDA**. Qui ha mort a Howard Randall? — Demà: **EL MISTERI DE LA QUARTA AVINGUDA**. — Dijous: **ELS PASTORETS**

TEATRE BARCELONA

Companyia d'alta comèdia de **LOLA MEMBRIVES**

Avui, nit a un quart d'onze en punt: **GRANDIOS I INDISCUTIBLE EXIT** de l'obra d'Eduard Marquina en vers

TERESA DE JESUS (ESTAMPES CARMELITES) Advertència important: Per la llarga duració de l'obra es començarà a l'hora en punt Demà, dimecres, tarda: **EL ABANICO DE LADY WINDERMERE**. — Nit i totes les nits: **TERESA DE JESUS**

Teatre NOVETATS

Gran companyia **LLUIS CALVO**

Avui, nit a les deu: **EL LIO PADRE**, i el triomf indiscutible del mestre Penella

DON GIL DE ALCALA per Ricard Mayral, Cecília Gubert, Lluís Gimeno i tota la companyia Demà, dimecres, tarda i nit: **L'exit de la temporada**

DON GIL DE ALCALA

Divendres, nit: **ESTRENA** de

TALISMAN

original de Romero i Hernández Shaw, música del malaguanyst mestre Vives. Pastuosa presentació. — Despatx a comptaduria

Teatre POLIORAMA

Companyia **FRANCESC MORANO**

Avui, nit: **SOL Y SOMBRA**. — Demà tarda: **VOLVER A VIVIR**. — Nit i totes les nits, **SOL Y SOMBRA**

Fantàsia

Avui, nit: **ESTRENA** del film esportiu **BORRACHERA DE NIEVE** sota el patrocini del "Centre Excursionista de Catalunya"

Es despatxa a la taquilla i Centre de Localitats per a la sessió numerada d'avui nit

PUBLI-CINEMA

Sessió continua. Selent, UNA pesseta: **NOTICIARIS, DOCUMENTALS, VIATGES**, etcètera.

Republicans de Catalunya

Subscriuiu-vos a "LA HUMANITAT", diari de la nit.

Veu de la democràcia republicana de la nostra terra.

COMPREU-LA, PROPAGUEU-LA

Robatori en una fàbrica de pianos

A la casa d'instruments de música dels senyors Chassagne Freres, del carrer de Claris, 43, hi van entrar lladre-gots emportant-se'n diversos aparells de ràdio i dos mil cent pessetes en metàl·lic.

DE L'INCENDI D'"EL SIGLO"

Ha estat donat d'alta l'empleat d'"El Siglo" Josep Sánchez Martínez, que va resultar ferit de diverses cremades en l'incendi ocorregut en aquells magatzems el dia de Nadal.

CINEMA PARIS

Avinguda Portal de l'Angel, 11 i 13

Telèfon, 14544

Tarda, 4'30 - Nit, 9'45

MUSA ARGENTINA

per **CARLES GARDEL** **REVISTA ECLAIR** **JEAN MURAT** en

LA LOCA AVENTURA

L'incomparable **HAROLD LLOYD** en el seu gran triomf

CINEMANIA

Es despatxa a la taquilla per a la sessió numerada de diumenge, 6 tarda Propinent fillons: **Paul Lukas** en **LA CONQUISTA DE PAPA**, **Gustav Froelich** i **Marta Eggerth** en **UNA CANCION, UN BESO, UNA MUJER**.

Con el frac de otro

per **WILLIAM HAINES**

Héroes de Tachuela

per **LAUREL i HARDY** Produccions **M. G. M.**

MARIDO INFIEL

La deliciosa comèdia

ENTRE SABADO Y DOMINGO

A més a més, a la tarda

UN VALS EN SLEEPING-CAR

EL MAS AUDAZ

per **Frederic March i Kay Francis**

DIBUIXOS La superproducció **Paramount**

REMORDIMIENTO

(en espanyol) per **Lionel Barrymore**, **Nancy Carroll** i **Phillips Holmes**

A més a més, a la sessió de la tarda: **COEUR DE LILAS**

Frontó NOVETATS

Avui, nit a un quart d'onze: **ONAINDIA I-MAGUREGUI** i contra **IBARLUCEA-CELAYA**. — Demà, tarda, a un quart de cinc: **LUCIO-ANGEL** contra **ARNEDILLO menor-ELOLA II**. — Nit a un quart d'onze: **GURUCEAGA-GUTIERREZ** contra **ERDOZA menor-TEODORO**.

Detalls per cartells

DIUMENGE VINENT, TARDA: UNA SESSIO AUTENTICA D'ART AL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

LA POESIA

D'AMBROSI CARRION

per **AUREA DE SARRA**

Localitats, U. M. E., P. de Gràcia, 54

MAISON DOREE

TOTS ELS DIES, GRAN EXIT DE

Miss DOLLY

AMB LA SEVA

MELODIAN'S ORCHESTRA

PROFESSOR DE BALL:

MOLINS

DANCING «EL TROPEPON»

L'exit més gran conegut als cabarets L'orquestrina típica argentina

I. SANTANERA

UN FORMIDABLE SEXTET PREUS DE BAR. — Telèfon, 12169 (davant Teatre Espanyol)

HALLYWOOD BAR DANCING

CABARET DE MODA Nou de la Rambla, 103 - Telèf. 17033

Grandios exit de la formidable

DEMON'S JAZZ

(Completa)

A la pista d'ATRACCIONS SELECTES

la humanitat

CARNET

UN CARACTER LLUIS COMPANYS

Any III

Barcelona, 24 de gener de 1933

Núm. 377

DE LA CRISI DE LA GENERALITAT

Un exemple de democràcia

Els qui es creien que a la reunió de la minoria parlamentària d'Esquerra es produirien debats de passió o situacions personals enutjoses, s'hauran convençut ara del seu error.

Segons es desprèn de les referències, i de la mateixa relativa breu de l'assemblea celebrada, aquesta es va desenvolupar en termes d'una gran serenitat, d'una sincera cordialitat i seguint la natural trajectòria dels partits polítics i del llur joc de la polèmica doctrinal en el si d'una força els components de la qual poden tenir apreciacions diverses sobre punts que encara no han estat definits.

Ara resulta que uns senyors consellers, d'aptituds rellevants, sembla que no disposen de la confiança de la majoria, encara que continuen tenint, com sempre, la seva estima i el seu fraternal companyerisme. I aquests consellers que han observat això, en desacord de confiança també amb el President de la Generalitat, que els va nomenar, han presentat llur dimissió. Ara, el senyor President, tenint en compte les realitats sorgides, el que ha vist i les opinions que ha pogut controlar, resolrà la crisi tot tenint cura que el nou govern sia la traducció de la voluntat i dels anhels actuals de la majoria del Parlament.

Partit democràtic, l'Esquerra Republicana, els càrrecs polítics no són res més que manaments de l'organització. Tots s'han de subordinar a l'adhesió, a la voluntat de la massa política organitzada, dels afiliats. Cadascú ha de cercar el triomf dels seus punts de mira en la soberania de l'opinió pública, de l'organització activa, que és la que mana. No són els consells dels adversaris, ni els comentaris dels enemics els que han de reforçar els nostres homes, sinó l'amor, la confiança i la simpatia dels afiliats.

Esquerra Republicana no deixarà d'ésser mai un partit democràtic, ben disciplinat, disciplina que avança de baix a dalt. Tots ho comprenen així, tots ho desitgen així. I per això les disconformitats que puguin produir-se són resoltes d'aquesta manera democràtica, amb l'acatament de tothom, sense vençuts ni vencedors, sinó amb l'anhel únic i unànime de servir millor la causa de Catalunya i de la República.

El cap superior de Policia, senyor Ibañez, s'ha acomiadat dels seus subordinats. Que és com acomiadar-se de la ciutat.

Són molts els que en aquest moment, i pel fet d'anar-se'n, fins i tot troben simpàtic el senyor Ibañez. Però només per això: perquè se'n va.

També se'n va el governador. Se'n va al Marroc.

Diuen que el senyor Pere Rahola està inconsolable.

Ahí, a Madrid, es manifestaren uns joves monàrquics.

Ah, però encara queden monàrquics?

Si, senyors: encara hi ha monàrquics. I sempre n'hi haurà.

Per la mateixa raó que sempre hi haurà atòmics.

A París el termòmetre ha assenyalat set graus sota zero.

Es clar: hi ha tants monàrquics espanyols!

I un llibre: Hacia la España de todos, de Rafael Campalans. Un llibre clar, intel·ligent. Un llibre que cal llegir.

LA TASCA EDUCADORA DE L'ESTAT MODERN

No convé de cap manera, a Catalunya, que es dissolgui la C.N.T. Ja sabem que una afirmació tan categòrica trobarà dificultats de comprensió i assentiments per part de molts sectors polítics i estaments socials; alguns, fins i tot propers o incorporats a l'Esquerra Republicana de Catalunya. Per dirigir un poble, però, calen qualitats imprescindibles, una de les quals és la serenitat. Un bon governant, sigui de dreta, d'esquerra o de centre, no pot perdre el seny en cap moment. Res no hi ha més pertorbador, per a l'ordenat regiment públic, que l'atabalament directe; qui no té els nervis al seu lloc i ben controlats, és inepte per a les tasques governatives.

Una ciutat, per por o anhel de revenja, pot cridar i avalotar-se sense cap inhibició intel·ligent; adhuc, si és escriptor i té a mà un periòdic, pot fer públiques les seves expansions (és més imperdonable, i és bon consell que es retengui), però com que tant l'un com l'altre tenen dret a canviar d'opinió l'endemà sense produir gros dessor, poden expressar llurs pensaments inexplorats. L'autoritat, i un partit que pretén governar, no estan en aquest pla del particular i no poden impressionar-se amb esdeveniments sobtats i anular llurs idearis quan els siguin adversos.

L'autoritat que dimana del poder és de concepció ben diferent sota les democràcies i sobretot sota les democràcies socialistes o socialitzants, que s'iniciaren a les darreries del segle passat i que han pres la màxima embranzida en la post-guerra. El liberalisme que propugnava la Convenció, i que dirigí sense rèplica eficaç el món civilitzat durant bona part del segle XIX, no reconeixia altra persona a la qual atendre, defensar i educar que l'individu. Però irromperen de nou en el cos nacional forces estructurades; en acoplar-se els ciutadans, per interessos econòmics gairebé sempre (diríem sempre, però podríem ésser injustos), aquestes entitats que creava el tràfic col·lectiu no s'avingueren a la indiferència de l'Estat, i molt menys encara a la seva agressió. El reconeixement, a darrers del segle passat, després de moltes lluites, d'aquestes forces socials, ha donat el calent col·lectivista cada dia més intens i profund de l'Estat modern.

Gairebé seguint el ritme segons el qual es modificava la ciència pedagògica, canviava, potser inconscientment, el concepte i la tècnica governativa. L'Estat policia, que establí l'absolutisme monàrquic amb moltes limitacions, i que també s'adela al liberalisme jacobí, és substituït per l'Estat pedagògic, que en valorar els nuclis vitals de la Nació, els aprofita i els educa i endaga vers una eficàcia. Es coincideix, per força, amb els teoritadors del sindicalisme, en justiprejar

Es evident que encara ha de començar a escriure's la història de l'adveniment de la Segona República espanyola. Trigarà a ésser escrita perquè les gestes passen a la Història segons la durada, l'amplitud, l'abast i la ressonància que ocupen en aquest gran llibre sempre obert, inacabable, de la humanitat i que es fracciona en la vida dels pobles.

No correspon als contemporanis escriure la història dels moments que viuen; els homes fan història sense adonar-se'n la majoria de vegades i, a més, la passió inevitable dels moviments que es viuen desenfoca en to peyoratiu, o superlatiu, el paper dels seus protagonistes.

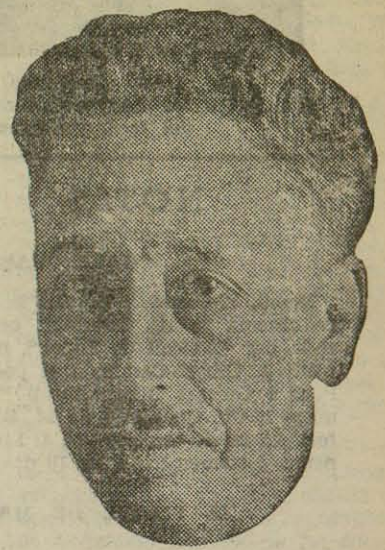
De moment, en recollir a través de les columnes del diari l'entreviu, la declaració, la conversa de l'home públic, hom no fa més que aportar dades per a un esdevenidor, car sols el futur estarà en condicions de jutjar sobre la transcendència que han pogut tenir els fets.

La història, perquè sigui història, ha d'haver posat el polsim d'uns llustres a través de totes les accions que es comenten, perquè ell treu tot el regust, l'aspror o l'admiració exage-

rada, conseqüència del moment viscut.

Però amb tot, a mesura que el temps avança, hom veu destacar-se uns noms en la història de la República espanyola que per a nosaltres, catalanistes, va tan íntimament lligada al recobriment de la personalitat de Catalunya, noms que hauran estat la gènesi del moviment triomfal del 14 d'abril de 1931 i que van mostrant-se com els fermes puntals, la base sòlida de suport per al futur de Catalunya i de la República.

Car el perill de tot moviment revolucionari és que es desvirtui massa aviat i fugi precisament de la ment directiva, que l'hagi presidit en esperit i en acció, per caure en mans dels seus successors. (En tota llei de la vida existeix la successió.) Per a evitar aquest perill cal que els moviments trasbalsadors d'un període nacional tinguin al seu davant homes

acostumats a la brega i que hagin sentit la vivesa de la lluita i hagin tastat l'amargor de la desfeta momentània.

Es en el combat que es formen les voluntats i es consoliden els homes. Malaurat un poble guiat només per l'entusiasme juvenil i que només hagi paladejat l'embraguesa del triomf, encara que aquest triomf li hagi estat preparat a través d'un camí planer i de condescendència!

Estiguen corts que les més belles gestes dels pobles, si s'han trobat en aquest cas, s'esvaeixen, passen tan ràpidament, que amb prou feines si queden com a simple efemèrides en qual-sevol compendi d'Història.

Sortosament per a Catalunya aquest perill no existeix.

Ja no parlaré de l'home que avui ens presideix a tots els catalans, En Francesc Macià, que damunt dels seus cabells blancs porta tota una vida de lluita inlassable. Es de bon acer el nostre President i per això, si sap refrenar quan el cas arriba, ardors i ímpetu juvenils, sap prodigar-los el somriure benèvol de la seva superioritat d'esperit.

Francesc Macià té ja des d'aquest moment el nom gravat en or no sols en la història de Catalunya i de la República espanyola, sinó en la de tots els grans moviments alliberadors dels pobles.

Per a Catalunya i per a la República, sortosament hi ha un altre nom que cada vegada va augegant-se més i —fixeu-vos-hi!— també és dels que s'ha endurit en el curs dels anys de lluites, no sempre nobles i ben sovint plenes d'amargors. Ens referim a Lluís Companys, President del Primer Parlament de Catalunya i valor destacat de la política espanyola, en aquesta naixent República.

Jo he observat mantes vegades a Companys a través d'aquell gest d'home benèvol i fred, que porta dins d'ell tot el foc i l'entusiasme per la causa i per l'ideal. Home que vol passar indiferent en el paisatge, però que en el fons s'hi destaca amb un vigor inòit, a despit d'ell mateix.

Els valors en política es coneixen per la categoria dels atacs; repasseu mentalment els que s'han adreçat a Companys de dos anys ençà i jutjareu el que ell pesa en la nostra vida pública.

Potser que sense adonar-nos-en, la Catalunya autònoma s'ha trobat en el que se'n diu en un revolt de la seva història amb perill d'estimar-nos per part dels que s'havien cregut que era de la seva exclusiva incumbència el guiar.

Potser també, sense adonar-nos-en, n'hi ha hagut prou amb un lleuger, un suau cop de volant, per a redreçar el cotxe i poder reprendre el camí sense obstacles.

I és que per a sort de Catalunya tenim homes com Lluís Companys —no cal esmentar el President perquè se salva pel seu mateix nom— que, per damunt de la vida placida i il·lusòria, han hagut de forjar-se en els combats d'una vida dura, sense la qual manca el caràcter, el segell, l'empremta que dona l'experiència per a consolidar tota obra iniciada.

Amb homes com ell l'esdevenidor del nostre poble pot mirar-se amb tota confiança.

JORDI BARCELÓ

El concurs d'iniciatives socials, organitzat per l'Ajuntament

Diverses associacions obreres i patronals han acudit a les Oficines Municipals de Política Social per tal d'informar-se amplament de la finalitat que es proposa la Comissió d'aquell nom amb l'organització del concurs d'iniciatives socials.

A totes se'ls ha fet les escaients aclaracions. Es tracta de conèixer qualsevol projecte social, ben meditat i basat en el major nombre possible de dades que permeti a l'Ajuntament valorar les directrius de la iniciativa privada.

Es un costum molt generalitzat el de marcar constantment un perniciós paral·lisme entre l'acció privada i la pública, com si una i altra no s'inspiressin i influïssin reciprocament.

Barcelona ha tingut l'honor que en les seves tasques de cultura municipal la iniciativa particular i la privada hagin anat plegades, representada aquella pels llegats i aquesta per l'obra pròpia de l'Ajuntament.

Sense aspirar a aquesta mena d'aportacions —que tan debò que es produïssin— el tinent d'alcalde president de la Comissió de Política Social, senyor Jové Sarroca, prega els elements interessats que facin un esforç d'exposició per tal que la Comissió de Política Social, a part dels seus plans i concepció general dels problemes, pugui reunir el major nombre possible de suggeriments privades.

A continuació es copien les línies que serviren de presentació del Concurs d'Iniciatives en les quals s'amplien els anteriors comentaris:

"La Comissió de Política Social, pel seu caràcter derivat del contingut de les seves funcions, té una significació especial, consistent, el seu judici, en què la seva missió no regulada suficientment per lleis positives ni derivada de l'obligat compliment de lleis orgàniques, com la Municipal de 1877 o l'Estatut de 1923, ha de sorgir directament de l'ànima popular i la inspiració del seu treball ha d'ésser tan humana com sigui possible.

Política Social és una modalitat de l'intervencionisme tutelar de les Corporacions públiques, imposada per necessitats tan certes, inajornables, cercant una major justícia distributiva, una aminoració dels dolors col·lectius de les dificultats d'un grup humà més dissortat o de la supressió de l'imperi fatal de certes lleis econòmiques que graviten durament sobre els necessitats.

Per això, perquè és un organisme d'estudi, un laboratori d'experiència social, aquesta Comissió necessita a cada moment apropar-se als grups, a les classes, als organismes i adhuc a les simples persones individuals per tal d'explorar llur esperit, conèixer llurs anhels i fer derivar de llurs esperances, millores positives.

Una altra raó abona encara aquest desig: col·lectivitats d'ampli radi el concurs de les quals és cada vegada més necessari per a una obra de millorament, viuen totalment allunyades en una posició d'indiferència profunda que desimboca al nihilisme, que no creu en res, que ho nega tot i que limita el seu treball a una obstrucció continua i infinita.

Per bé que apartada de tot con-

cur polític, aquesta gran massa controlada en tots els seus moviments per associacions de gran potència, no es limita a l'oblit de l'obra de les corporacions, sinó que arriba fins al menyspreu, a l'agre censura sistemàtica, a l'affirmació que tot allò que es fa viu lluny de l'ànima popular i no té res a veure amb els desigs legítims de la majoria.

Aquesta comissió desitja possibilitar una rectificació d'aquest criteri negatiu, coneixent el que la massa necessita, el que espera de les corporacions, quines tasques podrien interessar-li i a quines estaria disposada a donar la seva simpatia.

Altres països han seguit aquest camí en moments de convulsió i de dubte; altres pobles han cercat en l'enquesta, en l'interrogatori la informació de les dades necessàries per a llur política.

Els Parlaments empenen continuament el sistema i encara és recent l'acord de les Corts Catalanes de demanar el parer públic respecte el llibre fonamental en l'organització de l'autonomia: La Constitució interna de Catalunya."

Per totes aquestes raons la Comissió de Política Social espera que el seu projecte serà ben acollit pel públic i que ben aviat podrà comptar amb un nombre d'iniciatives i suggeriments que palesin l'interès amb què aquell segueix la seva obra.

El terme d'admissió dels treballs fi-neix el dia 15 de febrer.

ACCIDENTS MARITIMS

Topen dos vaixells

Vigo. — A la Comandància de Marina s'ha tingut notícia d'haver topat el petit vaixell "Alegria" amb una gasolinera del creuer anglès "Essex".

L'admirall de l'esquadra britànica va enviar el seu ajudant al Cercle, on s'anava a celebrar una festa a honor dels mariners anglesos, dient que amb motiu de la desgràcia, l'oficialitat es trobava de dol i no podia assistir a la festa.

El novè aniversari de la mort de Lenin

Dia de dol a la U. R. S. S. — Els diaris publiquen la següent capsalera: «Lenin és mort, però la seva obra viu encara»

Moscou. — S'ha celebrat amb gran pompa i solemnitat el novè aniversari de la mort de Lenin.

Stalin decretà que la jornada fos declarada de dol nacional a tot el territori de la U. R. S. S.

Tots els periòdics encapçalen la seva primera plana amb la següent frase: «Lenin és mort però la seva obra viu encara».

La majoria dels monuments públics de Moscou ostentaven banderes vermelles amb creacions negres.

Les manifestacions davant la tomba de Lenin han estat més petites que els anys anteriors, el mateix que l'entusiasme de les masses. Ha contribuït molt a aquest retraïment el cru de la temperatura ja que mentre es desenrotllaven aquestes cerimònies, el termòmetre marcava 30 graus sota zero.

J. AIGUADER I MIRO

NOTICIARI

A l'estatge de l'Ateneu Sindicalista Llibertari demà, dimecres, a les set de la tarda, el senyor Folch Capdevila donarà la darrera conferència del seu curs corresponent, tractant el tema "Doctrines econòmiques recents. Resum".

—Al mateix lloc el dijous, dia 26, a les nou del vespre, el senyor Francesc Canadès farà el curs parlant sobre "La negociació de les sobiranes. Els grups funcionals, la interdependència i el sindicalisme".

Avui, dimarts, a les vuit del vespre, l'intel·lectual haitià doctor Beaugre donarà una conferència a l'Ateneu Enciclopèdic Popular (Carme, 30) sobre el tema "El imperialisme norteamericano", que promet ésser interessantíssim tant per la personalitat del conferenciant com per l'envergadura del tema.

Demà, dimecres, a les vuit del vespre, el doctor Torra Bassols continuarà, a l'esmentat Ateneu, el seu curs de conferències públiques sobre malalties sexuals.

EL CINEMA EL TEATRE LA MUSICA

Aci teniu l'actor còmic Joe E. Brown, de la First National Pictures. Com veieu, va molt ben acompanyat. Tan ben acompanyat que, a pesar del fred, vosaltres també us llançàreu a l'aigua

NOTES

"GALA CHARLOT"

Demà, dimecres, i durant la sessió de cinema "Gala Charlot", organitzada per "L'Ocell de Paper", el pianista J. Gibert-Camins i el poeta A. Pons i Guitart interpretaran "Homage a Ch. Chaplin", de M. Blancfort. La sessió se celebrarà al Lido Cinema, i començarà a les 10 de la nit.

EL PERFIL DE MARIAN MARSH

Hi ha tres dones a Hollywood el perfil de rostre de les quals ofereix una rara semblança: Dolors Costello, Constance Bennett i Marian Marsh.

No manca qui hagi llançat la suposició que la ràpida carrera de Marian Marsh, la jove estrella de la Warner Bros., protagonista de "Il·lusió juvenívola" es deu en part a aquesta semblança física amb les dues famoses actrius. Però els que hagin vist actuar Marian Marsh al costat de John Barrymore en "L'Idol", o al costat de William Powell en "A la recerca de l'amor", ja hauran vist que aquesta suposició manca en absolut de fonament, atès que Marian és, abans que

tot, una artista consumada, malgrat la seva juvenesa.

En "Il·lusió juvenívola", que la Warner Bros. First National Films presentarà pròximament, Marian Marsh esdevé senzillament encisadora en el simpàtic paper d'una noia de divuit anys que, acaronant tots els somnis i sentint totes les inquietuds pròpies de l'edat, no encerta sinó després d'algunes cavil·lacions, amb el camí que ha de donar-li la desitjada felicitat.

Anita Page i Warren William comparteixen els honors d'interpretació d'aquesta bella pel·lícula, considerada com una de les comèdies més reeixides de la temporada.

"L'ULTIM BARO SOBRE LA TERRA"

Diuen les Sagrades Escriptures que si els homes aprenuessin a menysprear les dones, haurien de pujar als arbres per a poder fugir d'elles, i quelcom d'això, si bé per una causa molt diferent, és el tema que desenvolupa "L'últim baró sobre la terra", el protagonista del qual, sense menysprear el sexe contrari, se n'ha de defensar gairebé d'aquesta manera.

Heus ací, però, que hi ha una dona que arriba a destacar-se en mig de totes, i el veu, i assegura així la continuïtat de l'espècie i la perllongació del món.

No res més suggestiu, com pot suposar-se, que el paper d'aquestes dues figures centrals de "L'últim baró sobre la terra", les quals són meravellosament encarnades per Raoul Roulien, el gran comediant, i Roseta Moreno, la bonica estrella, el treball de la qual, en aquesta pel·lícula parlada i cantada en espanyol, serà, segurament, la seva consagració definitiva.

"TITANES DEL CIELO": UN FILM DE GRAN VALOR INSTRUCTIU

La pel·lícula "Titanes del Cielo", de la marca Metro Goldwyn Mayer, no constitueix solament una obra d'ina preciable valor artístic per la categoria de les estrelles incloses en el repartiment, entre elles Wallace Beery, Clark Gable, Conrad Nagel i Dorothy Jordan, sinó també una mostra de gran valor instructiu.

Les operacions de l'aviació naval dels Estats Units permeten apreciar, en els seus detalls, la tècnica magnífica i la gran pràctica dels pilots que, per a assajar-se en punteria porten, en lloc de metralladores, aparells semblants però equipats amb cambres fotogràfiques, el desenrotllament posterior de les esmentades pel·lícules ensenya els impactes de cada aviadore.

Pot, també, apreciar-se en "Titanes del Cielo", el porta-avions "Saratoga", que és el més gran del món, i la manera com els avions viatgen en el seu interior, perfectament acondicionats, i la facilitat amb què abandonen el seu niu d'acer flotant o tornen a la seva ample coberta realitzant totes aquestes operacions amb matemàtica exactitud i amb impecable habilitat.

Institut Psicotèctic de la Generalitat

Demà, dimecres, dia 25, a les set de la tarda i en el local del Publi-Club (Rambla dels Estudis, 12, pral.), tindrà lloc la primera lliçó del curs sobre "Psicologia del negoci". - Primera part. Psicotècnia de la publicitat" desenrotllarà tots els dilluns i dimecres subsegüents el Dr. Alexandre Chleusebaig de l'Institut Psicotèctic de la Generalitat.

Per a inscripcions i altres detalls, dirigiu-vos al Publi-Club, de 6 a 9 del vespre, o a l'Institut Psicotèctic (Urgell, 187), de 7 a 9.

EL SETMANARI IL·LUS-TRAT "TEATRE CATALA"

Ha estat posat a la venda el número 17 d'aquest setmanari, el qual conté el següent text:

"La probitat literària" (Editorial). — "La Federació Catalana de Societats de Teatre Amateur i el II Concurs de Teatre Català Amateur", per Claudi Fernández. — "Una conversa amb Lluís Tintorer. Valuós oferiment de la família de Lleó Fontova", per R. Vilaró i Guillemí. — "Suggestions i comentaris". — "Vers la conquesta del Teatre del Liceu" (Continuació), per Pau Colomer. — "La mise en scène", per P. Caldes Rossinyol. — "L'art d'interpretar comèdies" (Continuació), per Enric Lluell. — "L'actualitat teatral catalana". — "Informació musical". — "Teatre Català Amateur". — "Amateurs notables". Cándia Lluís Granados, per Francesc Bascompte. — "II Concurs de Teatre Català Amateur". — "Informació". — "Noticiari" i els següents gravats: Lleó Fontova. (Dibuix d'Apelles Mestres). — "El Teatre del Liceu l'any 1861. (Dibuix de Parcerisa). — Sala del Liceu abans de l'incendi. — "La sala actual del Liceu. — Dibuix allusiu a les lluites entre "Liceistes i Cruzados". — Retrat d'Enric Lluell. Retrat de Cándia Lluís i Granados.

"II CONCURS DE TEATRE CATALA AMATEUR"

El vinent dijous, dia 26, a les deu de la nit, i en sessió privada, concursaran les companyies "Agrupació Pelayo", de Barcelona, dirigida per Joan Mestres Quer, i "Companyia Catalana d'Amateurs Pere Moix i Casals", de l'Associació Amics del Teatre, també de Barcelona i que actua sota la direcció de Francesc Grau i Banús.

Ambdues companyies actuaran en la mateixa sala d'espectacles i el sorteig ha designat el següent ordre:

Primer, la "Companyia Catalana Amateur Pere Moix i Casals", representarà "La mort", de Pompeu Crehuet (imposada); a continuació "Agrupació Pelayo", representarà "Un cop d'estat", de J. Pous i Pagès (imposada); després la "Companyia Pere Moix i Casals" concursarà l'obra de lliure elecció (tercer acte de "La corona d'espines", de Josep Maria de Segarra), i finalment, l'"Agrupació Pelayo", representarà "Joventut", d'Ignasi Iglésies, també de lliure elecció.

El Jurat per aquestes actuacions estarà integrat per Lluís Masriera; Adrià Gual; Josep Maria Folch i Torres; Prudenci Bertrana, J. Peran i Mayoral; Domènec Guansé; Enric Lluell; Manuel Vallderes; Tomàs Roig i Llop; Josep Artís; Florenci Cornet, i Francesc Curet.

Actuarà de secretari, Joan Güell.

PER L'AUTONOMIA DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Reunió de personalitats i entitats culturals

Diuenge, al matí, tingué efecte a la Facultat de Dret del nostre primer Centre docent, una reunió d'entitats culturals, per tal de tractar de la propera implantació de l'autonomia universitària.

Presidiren la reunió els senyors H. Puig i Sals, F. Maspons i Anglès, F. Puig Sureda i T. Roig i Llop, membres del Consell directiu de l'Associació de Graduats de la Universitat de Barcelona, organitzadors de l'acte.

Hi assistiren delegats del Col·legi d'Advocats, Ateneu Politécnico, Col·legi de Metges, Associació Médico-Universitària, Societat M. F. de Sant Cosme i Damià, Col·legi d'Arquitectes, Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, Secció Escolar d'Esquerra Republicana i del Partit Catalanista Republicà, Col·legi d'Apotecaris, Sindicat de Metges, Associació d'Enginyers, Associació d'Alumnes de l'Escola d'Enginyers, Agrupació Escolar de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques, Associació d'Alumnes d'Escola d'Arquitectura, Revista "Universitat Catalana" i Associació General de Metges de Llengua Catalana.

Després d'un ampli canvi d'impressions, i en mig del més càlid entusiasme, es prengué l'acord de convocar a una nova reunió totes aquelles entitats a les quals afecta aquesta transcendental qüestió, a fi de procedir amb el reforç del major nombre d'adhesions possible, a l'aprovació d'una conclusió encaminada a demanar al Govern de la Generalitat que proposi al de la República la concessió a la Universitat de Barcelona d'un règim d'autonomia, d'acord amb el que disposa l'article setè de l'Estatut de Catalunya. La dita reunió se celebrarà divendres vinent, dia 27, a les set del vespre, a la Sala d'actes de l'Ateneu Barcelonès. Des d'ara hi resten convocades totes les entitats culturals catalanes que, d'una manera directa o indirecta els interessis col·laborar al millorament de l'anyel exposat.

INSTITUT D'ESTUDIS MUSICALS

Avui, dimarts, a les deu de la nit tindrà lloc la XIII sessió de l'Institut d'Estudis Musicals. Aquesta sessió anirà a càrrec de la novella agrupació "Quartet Català" format per Eduard Bocquet i Rafael Ferrer, violins; Josep Julivert, viola, i Josep Tretta, violoncel, artistes prou coneguts per haver actuat fins ara en el "Quintet Català" i amb el següent programa: "Quartet en re de Mozart", "Quartet en la de Dohnanyi, primera audició" i "Quartet en fa de Ravel".

Aquesta sessió tindrà lloc a la Sala Parés (Establiments Maragall), Petritxol, 5, i exclusivament pels associats de l'Institut d'Estudis Musicals.

Per inscripcions al local social, Balmes, 158, 2.º, o al lloc del concert.

cert durant la celebració del mateix.

ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS

Actualment s'està portant a terme el cobrament a domicili dels rebuts corresponents al primer semestre d'enguany (són de color de paper groc). Una vegada més, insistim als socis que donguin les màximes facilitats pel bon desenvolupament d'aquesta tasca. I també hem de dir — adreçant-nos als que tenen assenyalat el pagament a l'establiment social (Alt de Sant Pere, 27, pral.) — que facin la mercè de passar per Secretaria (de 7 a 9 del vespre), molt abans del dia 5 de febrer. Car en el concert que l'A.O.C. té en preparació per aquesta data, serà indispensable la presència del nou rebu.

Admetem propostes de nous socis, per tal de nivellar les normes baixes registrades.

LA POLITICA

CANVI D'ESTATGE

Es posa en coneixement dels associats i simpatitzants del Bloc Obrer i Camperol, el traspass del seu local social pertanyent al districte VII (Sans) al carrer Rosend Arús, 8.

FOMENT REPUBLICA DE CATALANS D'ESQUERRA

El diumenge, a les dotze del mig dia, va tenir lloc l'homenatge que els socis d'aquesta entitat dedicaren al seu President En Josep Carulla Martí. El local estava ple de gom a gom, i l'element femení estava representat per distingides snyores i senyoretes.

A l'acte que resultà brillantíssim i que acabà escoltant-se a peu dret "Els segadors" que fou interpretat per una orquestrina, s'hi adheriren diferents personalitats de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

JOVENTUT DEL PARTIT NACIONALISTA CATALA

Diuenge tingué lloc l'Assemblea de Constitució de la Joventut del Partit Nacionalista Català quedant aprovats els Estatuts interiors per unanimitat i elegint la Junta Directiva de l'entitat. A aquesta Assemblea es prengué l'acord de crear les seccions Escolar i de Cultura Física.

ASSEMBLEA DE L'ACTUACIO VALENCIANISTA

Diuenge al matí a l'estatge d'Actuació Valencianista tingué lloc l'anunciada Assemblea, que es velé força concorreguda. Després de laborioses discussions hom nomenà una Comissió per tal de procedir a la creació de la Mutua i Assistència Mèdica de l'entitat. En el curs de l'acte es posà de relleu d'una falsó ben palesa la tasca patriòtica i eminentment autonomista que porta a terme l'entitat.

ACTE DE PRESENTACIO DEL NOU PARTIT R. RADICAL DE CATALUNYA

Al Centre Democràtic del carrer Mendizábal tingué lloc el disabte al vespre, el miting de presentació del novell partit Radical de Catalunya. Hi assistiren bon nombre d'olents que aplaudiren els oradors.

Feren ús de la paraula els senyors Vicens Vitaller, Marc Benet, la senyoreta Enriqueta Gallinat, Enric Tubau, Joan Alsamora i, finalment, el senyor Ortega que presidia l'acte i que féu un resum del parlat pels anteriors oradors.

L'ORIGEN HISTORIC DEL SOCIALISME

A l'estatge de la Joventut Socialista donà el diuenge, la seva anunciada conferència, Raimond Morales i Veloso, el qual dissertà sobre el tema "Origen històric del socialisme".

Començà l'orador analitzant la lluita de classes a través de la història, lamentant la forma en què s'anà creant l'esclau i posà de relleu l'obra cim de Tomàs Moroo, titulada, Utopia, que fou la que marcà una nova era en l'alliberament dels pobles. Acabà amb unes consideracions sobre el socialisme modern. El conferenciant va ésser molt aplaudit.

ANIVERSARI DE LA JOVENTUT RADICAL REPUBLICANA DEL DISTRICTE II

Amb motiu de complir-se el trenta aniversari de la seva fundació, la Joventut Radical Republicana

del districte II va obsequiar diuenge els seus socis i correligionaris amb un verumet d'honor. A l'acte assistiren més de tres-cents correligionaris, entre els quals destacaren bon nombre de senyores i senyores. Entre les adhesions rebudes figuren una del senyor Alexandre Lerroux i una altra del senyor Jesús Ullé, excusant la seva assistència.

LA CAMPANYA CONTRA LA GUERRA

Demà, dimarts, a les onze de la tarda, al Centre Obrer de Sarrià, carrer Iborra, 1, el president del Comitè Català contra la Guerra i regidor diaque Ajuntament, J. Bertran de Quintana donarà una conferència sobre "La tragèdia de la guerra".

UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA

Ha desvetllat gran expectació la conferència que el diputat al Parlament de Catalunya senyor Joan Fontana donarà al local de la secció del districte setè de la U. S. de C., el disabte d'aquesta setmana, dia 28, sota el tema: "Tècnica revolucionària del socialisme".

III ANIVERSARI DE LA MORT DE MARTI VILA NOVA

Els actes que per a commemorar l'aniversari de la mort de Martí Vila nova celebrará Estat Català Partit Proletari, consistiran en un miting a un local d'aquesta ciutat, el dia 4 de febrer, i una anada al cementiri de Pedregal el dia 5; el viatge s'efectuarà amb autocars. Tots els que vulguin acompanyar a la representació del nostre Partit són pregats de passar per l'estatge central, Baixada de Sant Miquel, 5, primer.

Les inscripcions s'admeten per el dia 5 de febrer.

FOMENT REPUBLICA DE DISTRICTE SETE (Adhesió a E. R. de C.)

En la darrera Assemblea General Ordinària, que tingué lloc el dia 14 d'aquest mes, es nomenà la següent Junta Directiva:

President: Ernest Ventós Casanovall; vice-secretari, Josep Grau; sans, secretari, Enric Juvés; Manóvilas, vice-secretari, Valentí Vintó; tresorer, Antoni Daurella; comptador, Maria Cortada Salgot; cals: Josep Ravellat Massanes, Manuel Risuenyo Royo, Joan Torrens Campomanes, Joan Nogué Jansà, Manuel Alós Llovera.

UNA NOTA DE LA U. S. DE C.

De la U. S. C. hem rebut la següent nota: "La Junta executiva de la Federació comarcal de la U. S. C. de l'actuació de franca indisciplina i de capacitat socialista portada a terme per l'afiliat Josep Duran i Guàrdia, reserva del què decideixi el Congrés del partit, ha acordat expulsar-lo del mateix."

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular

Demà, dimecres, a les vuit del vespre, el doctor Torra Bassols continuarà el seu curs sobre malalties sexuals a l'Ateneu Enciclopèdic Popular (Còrrec, 30). L'assistència és lliure i pública.

En aquest mateix Ateneu el professor Joan Moro, de les Escoles Italianes de Barcelona, continua el seu curs sobre "Literatura italiana" durant passat, dijous, dia 26, a dos quarts de vuit del vespre.

Fantasia

AVUI, ESTRENA
EN SESSIO DE GALA PATROCINADA PEL "CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA", DE LA MERAVELLA ARTISTICO-ESPOR-TIVA

Borrachera de nieve

per

LENI RIEFENSTAHL I
HANNES CHNEIDER

UNA VISIO DE BELLESA
INCOMPARABLE

Una exclusiva
FEBRER I BLAI

PAGINA DE LA DONA

ELS PERILLS DE LA DONA EN LA POLITICA

Quan la política per la dona representava una de tantes il·lusions que podien realitzar-se un dia, molt bé que tothom hi digués la seva, i no ens preocupessin ni la seva capacitat ni les seves condicions.

Avui, és molt diferent. Hi ha d'haver, per part de tots els ciutadans, un interès especial per tal que la dona es comporti amb tota sensatesa quan vulgui dedicar-se a la política.

Potser aquesta sensatesa i elevat concepte que nosaltres voldríem exigir de tot aquell qui per la seva vocació es dedica a la política serien condicions que hauríem d'exigir, en primer terme, a l'home per la seva habilitat, el seu entrenament i altres atenuants que, indiscutiblement existeixen en el seu favor.

Però com que no tractem d'analitzar ara les condicions que poden afavorir el nostre company, sinó les dificultats que ha de vèncer la dona en entrar de ple en aquesta lluita aferrissada, volem dedicar-nos a retreure els defectes que, com a tals considerem determinades inclinacions molt pròpies de la dona, però que han de defugir-se, quan aquesta vulgui dedicar-se a la política i la seva vida particular vagi estreument lligada amb la seva condició d'element sobresortint o que vol sobresortir en el Partit on milita.

Creu, la dona, i és una lamentable equivocació, que l'exhibició constant de la seva persona pot afavorir en molt la carrera que creu emprendre. Les qualitats físiques no interessan als electors. La bellesa és, indiscutiblement, un atractiu personal, però no és prou per a convèncer un públic el qual ha d'escollir un determinat criteri per a fer-lo decidir en qüestions de molta més alta valor.

L'exhibicionisme, la intriga i la desvalorització són, podríem dir-ne, els defectes capitals en la dona que vol sobresortir en política; creu que aquestes armes poden enfortir-la i usa i abusa d'elles amb tan poca habilitat, que se li descobreix el joc.

No ignorem nosaltres que això és un llast del qual no pot desposseir-se'n tan fàcilment. L'educació primària en primer terme, l'ambient en el qual ha hagut de desenvolupar la seva intel·ligència després, i els prejudicis d'una religió que l'ha tinguda dominada espiritualment, han convertit la dona amb aquest ésser un xic frívol i un molt inconscient que es produeix en política tal com es comportaria en societat sense preocupar-se massa de la diferència que existeix entre una i altra cosa.

El fet que nosaltres parlem així, no vol pas dir que aquest estat d'inconsciència femenina no el trobem també en l'home, i no ens preocupi exactament per les equivocacions lamentables que poden sofrir-se, però en dedicar a la dona les nostres atencions creiem que potser així contribuïrem un xic a l'educació política de la dona, avui, en el seu començ, que és quan més efecte li pot fer.

La inconsciència pot perjudicar notablement la seva situació en política. La discreció sempre la situarà. Obrar per propi impuls sense meditar que les circumstàncies poden fer canviar totalment l'objecte de lloc i situació, moltes vegades, per no dir sempre, la perjudicarà. Cal ésser precavut en política; no astut, perquè aleshores desviariem el sentit que per a nosaltres deu tenir el mot: Política.

La dona, que no s'ha embrutit encara políticament, que no ha tingut temps de fer malbé la seva consciència, que arriba als partits polítics saturada d'uns ideals nobilíssims que l'empenyen a actuar i a destacar-se, ha de tenir molt en compte les seves activitats i actuació. Ha de curar de les dues amb delicadesa i amb precaució.

Ni en la seva activitat ha de barrejar-hi o confondre l'exhibicionisme, ni en la seva actuació la intriga i desvalorització d'altres elements; aquesta conducta rebauria notablement la seva pròpia valor i convertiria l'activitat política en lluita de personalismes que no interessin per res en la política general.

Cal no oblidar que tot just comencem a intervenir en aquesta lluita ciutadana i que és indispensable enfortir els partits en els quals militem. I ens és necessari defensar-nos de les escames que en les èpoques de lluita electoral es farà ús de tot el que s'abasti per tal d'enderrocar l'enemic. De la nostra activitat no se'n podrà blasmar, però, podem dir-ho així mateix de la nostra actuació?

Cal prevenir-nos. Hem de deixar de banda totes aquelles condicions que ens atribueixen, però no hem d'oblidar que és molt indispensable que fem un examen i anem a nosaltres els nostres defectes cabdals que poden perjudicar molt la nostra condició de ciutadanes que volen intervenir d'una manera directa en els destins del poble.

Són perills en els quals podem caure i hem de voler prevenir-los amb l'esforç de la nostra voluntat i denunciar-los amb l'interès que ha de moure totes les nostres activitats.

MARIA TERESA GIBERT.

A la Universitat de Oxford de cada quatre estudiants tan sols admeten una dona.

No ens fa estrany que hi hagi tants homes «savis».

dignitat de l'anglesa, els ulls de la irlandesa, l'estatura de l'espanyola, la distinció de la francesa i els cabells de la italiana...

Opinió nostra: podeu seguir viatjant, senyor Quinquela!

TAMBE ELS GOVERNOS...

La senyora Elvira Santa Cruz Ossa, que va presentar un magnífic treball en el Congrés Inter-Americà de Dones, celebrat al Panamá, esmenta el cas curiós que el Ministeri que va aprovar, en el seu país, la llei de Contracte del Treball en igualtat per als dos sexes, ha fixat el sou de 15.000 pesos anuals al cap de la Inspecció de Treball en la Direcció General del Ram i tan sols 9.000 per a la cap d'Inspecció del treball femení en la mateixa oficina.

No són, doncs, únicament els industrials aquells qui tracten de burlar les disposicions favorables a la dona, sinó que el mateix govern que les dicta.

Lady Bailey vola damunt el Sahara

Argel. — Lady Bailey, que havia marxat de Tahua pels seus propis mitjans, ha sortit de Niamey durant la nit, amb direcció a Argel.

El capità Mary, comandant de l'esquadra de Gaol, que es trobava a Niamey, ha desaconsellat vivament a l'aviadora el viatge, sola, a través del Sahara. Però Lady Bailey no ha volgut seguir els prudents consells de l'aviador. Abans de marxar ha declarat que no havia possibilitat de perdre's, seguint les línies marcades per la Companyia transahariana.

Es de nota que la premsa anglesa critica molt aquest raid.

EXPERIENCIES D'UNA REPUBLICA

Segons declaracions fetes a un periodista madrileny pel ministre de Txecoslovàquia, senyor Vlastimír Kybal, respecte els resultats pràctics que ha obtingut el vot femení en el seu país, el senyor Kybal ha dit el següent:

«Des del punt de vista polític, el règim republicà ha concedit a la dona txecoslovaca la igualtat absoluta respecte de l'home en l'ordre jurídic i, com a conseqüència lògica, la plenitud dels drets polítics.

El dret electoral actiu pertany en el nostre país als dos sexes des dels vint-i-un anys, per a la Cambra dels Diputats, i des dels vint-i-sis, per al Senat. A l'Assemblea Constituent no hi va haver cap dubte en aquest respecte, perquè ja en el règim austríac la dona txeca havia pres una part molt activa en la vida pública, i ja és sabut de tothom que, després de Finlàndia, fou Bohèmia el primer país europeu on va elegir-se la dona com a diputada (1912) i això amb l'ajut de tots els partits polítics que reconeixien la valua de la col·laboració de la dona en la nostra vida nacional i especialment en tot el que fa referència al camp pedagògic i social.

Durant la Gran Guerra la dona va prodigar-se d'una manera ininterrompuda. I on va produir el gran efecte, que li ha meregut sempre més tot el respecte i admiració dels seus conciutadans, va ésser en crear aquella organització model denominada «Cor Txec» per l'auxili i salvament de milers d'infants i vellets que, a no ésser per les dones, haurien mort forçament de fam.

La concessió del vot electoral no fou un acte de justícia fonamentat en l'apreciació de la capacitat de la dona com a ciutadana i en el reconeixement dels mèrits contrets pels serveis prestats en la lluita per la independència.

A les Corts Constituents hi prengueren seient vuit dones: dues pel partit socialista; dues pel nacional-socialista; dues pel republicà agrari; una pel nacional-demòcrata i una pels eslovacs. I aquestes diputades han presentat diversos projectes de llei, per exemple: contra l'excitació a la corrupció; la introducció de mitjans contra la prostitució clandestina; abolició de cases públiques; tractament obligatori de malalties sexuals; creació d'asil·ls per a infants; millorament de la situació social dels estudiants femenins; desinfecció periòdica d'edificis públics, escoles i classes particulars; nacionalització d'Escoles i Instituts pedagògics dirigits fins aleshores per Comunitats religioses, etc., etc.

En les eleccions legislatives convocades després de la Constitució, de 300 llocs del Congrés les dones varen aconseguir-ne 14, i de 150 representants del Senat, n'obtingueren tres. De dites catorze diputades cinc eren socialistes (dues txeces i tres alemanyes), tres nacional-socialistes, una republicana agrària, una catòlica i dues comunistes.

De la mateixa manera que en l'Assemblea Constituent l'activitat de les diputades a les Corts va orientar-se vers les qüestions socials, pedagògiques i higièniques, com ho demostren els projectes de llei dipositats en la Presidència del Parlament referents a la sustentació de la maternitat; reorganització de servei d'infermeres; persecució de l'ús d'avortius; abolició de cases públiques; admissió de dones en els alts càrrecs de l'Administració pública; situació de les professores de les Escoles Maternals; reforma de la llei del divorci, etc.

L'admissió de la dona en el Parlament ha tingut també com a conseqüència que els mateixos partits polítics s'han vist obligats a ocupar-se de l'educació política de la dona, i que la premsa de tots els partits presti més atenció a les qüestions femenines en vista que les dones, a més de la seva participació activa en els treballs legislatius presten valuosos serveis als partits en les seves lluites polítiques.

La por que el vot femení reforçaria les tendències antirepublicanes i antisocials ha estat completament rebutjada davant les realitats electorals i polítiques.

Més encara que al Parlament, la dona txecoslovaca es fa valer en l'administració de les ciutats i províncies on les dones regidores s'ocupen principalment de qüestions d'assistència pública; d'organització de cases econòmiques; socorsos a dones malaltes, a infants; refugiis, etc.

Al Consell Municipal de Praga, de 100 regidors hi ha set dones competentes amb els partits polítics i col·laborant amb els homes en perfecta igualtat de drets i deures públics.

—Quant a la meua opinió personal —ha dit el senyor Kybal— crec que l'endinsament de la dona en la vida pública en un règim democràtic no és tan sols un acte de justícia social, sinó una mesura d'utilitat general perquè ella condueix a la formació d'un precíu col·laborador polític, administratiu i social.

MISS SANS 1933

Fou elegida la senyoreta Trini Salazar

Al Círcol de Sans va celebrar-se, organitzada pel Club de Solters, una festa per a l'elecció de la noia més bonica de la barriada.

El Jurat era format pels regidors senyors Armengol de Llano i Pere Salvà, l'escultor Vicenç Navarro, els pintors Gerard Carbonell i Ferran Viscat, es dibuixants Opisso i Guardiola, els periodistes Francesc Aldaz, Sánchez Ocaña i Benavides, representant d'«Estampa» i «Ahor», i el senyor Uya.

Després d'una selecció laboriosa entre les nombroses concursants, fou elegida Miss Sans 1933 la senyoreta Trini Salazar.

Seguidament fou nomenada la cort d'honor, integrada per les senyoretas totes elles molt gentils, Margarida Raurer, Elena Cortés, Angeleta Sagau, Pepeta Muntada, Roseta Montaner, Carme Negre, Rosa Codina i Roser Martínez.

El regidor senyor Salvat, pronuncià un breu discurs de felicitació a la nova «miss».

LES ARTS

EXPOSICIONS

«Bon» exposarà a «L'Amic del Llibre» de l'1 al 10 de febrer un miler de dibuixos originals que donarà a 0'95 ptes. la peça.

El mateix que els magatzems de «a 0'95».

Organitzada per «L'ocell de paper» a les Galeries «Syra» tindran lloc exposicions de pintures i caricatures de Jaume Alorda, Josep Amat, Jaume Ferrer, Lluís M. Güell i Joan Rosal.

GARBUIX DE LA SETMANA

PRECOCITAT

Ulrica Ringstrand, una xamosa nena sueca, de cinc anys d'edat, s'ha revelat com una matemàtica de primera categoria. Els seus professors, meravellats, li han fet una mena d'exàmens a prova d'aquesta rara capacitat. Ulrica ha reeixit en aquestes proves, en mig de l'expectació natural dels seus professors, que no poden explicar-se aquest cas únic.

ORGANITZACIO FEMENINA

A Anglaterra, la dona va guanyant més terreny cada dia. A Brixton existeix una fàbrica d'indústries metàl·liques on tots els obrers... són obreres. La fàbrica ha estat muntada per una de les primeres dones que a Anglaterra han obtingut el títol d'enginyer mecànic.

CERCANT LA FELICITAT

Charging Hawk era cap dels «siux», una de les poques tribus pells-roges que ha sobreviscut en territori americà.

Charging, orgullós de la seva raça, defensava amb segetes o la remington els drets dels seus súbdits, quan el govern federal de Washington, a canvi de la sotsmissió incondicional de la seva tribu, va oferir-li la bonica quantitat d'un milió de dòlars anualment.

El pell-roja va acceptar, amb la condició de poder veïllar sempre pels interessos de la seva raça —qui pot dubtar-ne.

Han passat vint anys, els quals han servit per aburguesar el cap de les tribus «siux» en el seu palau de Nova York, on aquest viu en companyia de la seva filla Agnès, una indòmita «girl» que porta en el seu tempe-

rament tota la impetuositat i valentia de la seva raça.

El seu caràcter l'ha dut més d'una vegada davant dels tribunals, i actualment complexa una condemna de sis mesos en la presó d'Ontàrio.

Però la més notable excentricitat l'ha realitzada Agnès fa molt pocs dies, després de mort el seu pare, i quan el seu advocat va comunicar-li que l'havia deixat hereva de més de vint milions de dòlars.

Quan ja anava a retirar-se aquest, després de complerta la seva missió, va rebre, de mans de Miss Hawk, un document en el qual feia cessió de tota la seva fortuna a determinats establiments benèfics de Nova York.

—Per què vull jo totes aquestes riqueses? —ha contestat Agnès a les preguntes d'un repòrter—. Prefereixo cent vegades la independència salvatgina dels meus avis que tota aquesta fortuna acumulada amb l'opressió de la meua raça. Quan acabi de complir la sentència aniré a viure amb els meus germans de raça, en plena naturalesa, a les muntanyes Yellowstone. Quina falta pot fer-me, en mig dels boscos, l'odi del dòlar? La felicitat no es compra amb el diner...

Heus ací un temperament femení.

LA DONA PERFECTA

El senyor Benet Quinquela i Martín, és un pintor argentí que voldria llegar a la posteritat una obra mestra.

El senyor Quinquela va recorrent món amb l'únic afany de trobar «la dona perfecta», podríem dir-ne, físicament, i per tal motiu porta ja recorreguts diferents països, entre ells Itàlia, Espanya, França i Anglaterra.

La dona ideal que cerca aquest pintor —això ho ha declarat a un periodista londinenc— ha de posseir: la

NENS

vaig aprendre a usar el raspall de les dents a la mateixa edat en què vaig començar a manejar la cullera i ja veieu com està la meua dentadura. Com que us vull, us mano que tots els dies, al matí i a la nit, us renteu les dents amb aquesta nova

Pasta dentífrica MILADY

i així podreu estar orgullosos de les vostres dents, com jo estic de les meves. No oblideu que una dentadura bruta és la base de moltes enfermetats i desfigura la cara més bonica

Es ven a totes les Perfumeries

El tub gran a Ptes. 1'40 i el petit a Ptes. 1'00

Elixir MILADY, des de Ptes. 4'00 flascó

De no trobar-lo a la vostra localitat, us serà tramès contra reemborsament, demanant-lo a LABORATORIS PUIG, València, 293 - BARCELONA

Informacions de l'estranger

NOTA MARGINAL

ARMAMENT CLANDESTI

L'«Arbeiter Zeitung», òrgan dels socialistes austríacs, donà la veu d'alarma: quaranta vagons carregats de suposat ferro vell arribaren a l'estació austríaca d'Hirtenberg, procedents d'una ciutat italiana —Verona—. La declaració de la mercaderia era fraudulenta, perquè no era ferro vell, la mercaderia, sinó que els quaranta vagons anaven carregats de fusells i metralladores. No res menys que 50.000 fusells i 500 metralladores... I després d'una breu estada a Hirtenberg, els fusells i metralladores reprengueren el viatge cap al seu destí: Budapest. En conclusió que Austríà és còmplice i encofradora de l'armament clandestí d'Hongria...

Hi ha un tractat —el de Sant German— que prohibeix a Hongria tota importació o exportació d'armes. I Austríà ha permès que passessin pel seu territori armaments amb destinació a Hongria. O sigui, que la confabulació és evident entre els dos països esmentats i Itàlia.

Dollfuss, canceller d'Austríà, ha intentat donar explicacions. Ha dit que les armes arribades a Hirtenberg eren velles, i que, una vegada arranjades, tornarien a Itàlia. Però com que a Itàlia no li manquen bones fàbriques d'armes, l'explicació de Dollfuss no ha servit més que per a acabar d'enredar l'assumpte. S'ha seguit el fil de la troça, i s'ha arribat a la conclusió que Hirtenberg proveeix d'armament la Heinewehr, l'exèrcit dels feixistes hongaresos que comana el príncep Starhenberg, i que la tramesa dels 50.000 fusells i les 500 metralladores s'arranja en diverses entrevistes que s'ostenguin el belicós príncep i el director de la fàbrica a Roma i Budapest amb representants d'ambdós governs.

Aquesta intel·ligència secreta entre Hongria i Itàlia, feia temps que se sospitava. No s'ha d'oblidar que presideix el govern hongarès Juli Gombos —del qual ens ocuparem un altre dia— mussolinista convençut, el qual, si li mana el «Duce», farà el que calgui o es cregui convenient. Gombos, si li plau a Mussolini, encendrà la guerra. On? Serà el mateix, mentre pugui servir a Roma.

Però els socialistes austríacs han completat el seu deure denunciant l'afar. Un de tants que la Itàlia feixista està desenrotllant a l'Europa central. No en té prou Itàlia erigint-se en campiona de les nacions vençudes en la gran guerra: facilita els mitjans perquè es produeixi la topada entre alguna d'elles i les seves veïnes enemigues un dia...

El que ja és més incomprensible és que el Govern austríac afavorís aquests treballs clandestins, atrevint-se a vulnerar el Tractat de Sant German en el seu article més discutit: el referent a la importació i exportació d'armes. França portarà l'assumpte a la Societat de Nacions, i és de creure que la seva actitud envers Austríà canviarà. No hem d'oblidar que els francesos accediren, el mes de desembre passat, a obrir un crèdit a Austríà. El diner encara no és llurat, i pot molt bé ésser que el govern francès es repensi i no faci el préstec, com semblen demostrar-ho les paraules de Pierre Cot, sots-secretari d'Afers Estrangers.

La llàstima és que la culpa recaurà damunt el sofert poble austríac...

J. R. G.

Gestions de Roosevelt per a formar el nou Govern

Warmings (Georgia, EE. UU.). — El president electe senyor Roosevelt, que es troba a aquesta ciutat, està ocupat en escollir ara els membres que han de formar el seu Govern.

S'assegura que el senyor Owen Young serà secretari del Departament d'Estat, mentre que el senyor Norman Davis, des de l'ambaixada de Londres seria l'encarregat de mantenir el contacte amb les grans potències europees.

NOTICIES DIVERSES

Nova York. — El Tribunal Suprem dels Estats Units ha decidit que els vaixells que efectuen el contraban d'alcohol, tant britànics com canadencs, no puguin ésser legalment abordats, es-corrallats o segrestats a més d'una hora de distància de les costes dels Estats Units.

Washington. — El Comitè Judicial del Senat ha aprovat un projecte de llei, d'acord amb el qual serà legal la venda de cervesa i vi que no contingui més de 3'05 per 100 d'alcohol.

Atenes. — El president de la República ha signat, a petició del Senat, el decret de dissolució de la Cambra.

Lisboa. — El President de la República, general Carmona, està malalt.

Ha estat facilitada una nota a la premsa en la qual es diu que el general Carmona s'ha agreujat una mica, per bé que, per ara, el seu estat no és gaire delicat.

Estocolm. — La manca de notícies del doctor Nils Ambolt, explorador suec agregat a l'expedició del doctor Sven Hedin a l'Àsia central, està produint viva inquietud especialment als cercles científics, on era molt volgut. L'esmentat doctor havia d'arribar a Peiping en novembre últim.

Niça. — El famós ex-alcalde de Nova York Jamer Walker, que ha passat alguns mesos a l'«Hotel cap d'Antibes», ha llogat una vil·la a Cannes per un període mínim d'un any.

Rio Janeiro. — Han marxat a Betlem tres avions de la marina brasil·lera, segons sembla, amb l'ordre de remuntar l'Amazones amb motiu del conflicte entre Colòmbia i Perú.

DE VALERA? COSGRAVE?

Avui hauran tingut lloc eleccions generals a Irlanda

Dublin. — La preparació de les eleccions irlandeses prossegueixen amb absoluta tranquil·litat.

Dublin. — Se celebraran eleccions generals a Irlanda.

Es difícil fer pronòstics sobre el seu resultat.

El partit De Valera i el de Cosgrave ambdós es confien en la victòria. El resultat definitiu de les eleccions no podrà saber-se fins el dijous, perquè la votació està supeditada a la representació proporcional.

Es difícil fer pronòstics electorals. Però més n'és en aquesta ocasió de les eleccions irlandeses, puix que la igualtat de forces és evident. Per un cantó De Valera, l'esforçat líder de les llibertats del seu país, demana el vot del poble per a prosseguir la seva tasca d'alliberació de la tutela d'Anglaterra. I per l'altra, Cosgrave, amic dels anglesos i amic de les solucions entredancadores, o sigui de les d'anar fent i deixant que el temps digui la seva darrera paraula.

La clau del triomf ambdós contrincants la cerquen en els agricultors; però no cal oblidar que avui hauran votat per primera vegada 50.000 electors joves, els quals, en gran majoria, votaran a De Valera.

Un triomf d'aquest, doncs, sembla el més probable. I nosaltres en tindriem una gran alegria.

DE VALERA

LA CONFERENCIA DE LES QUARANTA HORES

En la sessió d'ahir aprovà, per gran majoria, el principi de les quaranta hores setmanals de treballs

Ginebra. — La Conferència de les quaranta hores ha dedicat la sessió d'avui a discutir els punts que han de figurar en el conveni projectat.

Per 35 vots contra 2 i 19 abstencions ha admès primerament que la duració mitjana de la setmana de treball no pot excedir de quaranta hores, llevat d'excepcions que puguin ésser previstes.

Ha admès igualment que seria de desitjar que es fixés un límit per a les hores suplementàries.

En la reunió de la tarda s'ha discutit la reducció de la setmana de treball en certs establiments i no s'ha pogut arribar al quòrum en dues votacions que s'han fet.

La primera d'aquestes votacions tenia per objecte saber si el futur conveni havia de contenir disposicions particulars per a la seva aplicació als petits salaris.

La segona es referia a una proposició del delegat obrer belga en la qual es preguntava si seria convenient preparar un sol conveni per a tots els treballs, o hauria d'haver-ne dos: un per als treballs industrials i un altre per als establiments comercials i oficines.

La Conferència ha votat, de conformitat amb el text que figura en les discussions de l'Oficina Internacional del Treball, o sigui que el projecte de conveni s'haurà d'estendre no solament als establiments industrials, sinó també als comercials i oficines.

La Conferència ha aprovat la reducció de la durada de treball, han de figurar disposicions referents al nivell de la vida dels assalariats, i decidí també que els Governos han de comunicar periòdicament a l'Oficina Internacional del Treball tots els informes sobre l'atur forçós.

L'Oficina Internacional del Treball va a preparar un projecte d'informe, que serà discutit demà a la tarda.

EL CONFLICTE DE L'EXTREM ORIENT

Han fracassat els esforços conciliatoris del Comitè dels Dinou, i s'ha constituït un subcomitè de nou membres que estudiarà el text definitiu de l'informe

Ginebra. — El Comitè dels Dinou de l'assemblea de la Societat de Nacions, els esforços del qual per a la solució del conflicte de Manxúria per mitjà d'una conciliació sobre la base del paràgraf tercer de l'article 15 del Conveni de Ginebra, han fracassat, ha nomenat un subcomitè que redactarà un report d'acord amb el paràgraf quart del mateix article.

Aquest subcomitè està reunit aquesta nit i consisteix en delegats representants d'Alemanya (president), Anglaterra, França, Itàlia, Espanya, Suècia, Txecoslovàquia, Bèlgica i Suïssa.

AL JAPÓ TAMBE HI HAN ANTIMILITARISTES

Toquio. — Un representant del partit Selyukai ha preguntat al Govern, durant la sessió de la Dieta, si és l'exèrcit qui ha de dictar la política exterior del Japó.

Ha preguntat també per què l'exèrcit i la marina exigien crèdit tan importants, en perjudici de l'equilibri del pressupost.

El Govern fou acusat també d'haver omès formular una política davant la Societat de Nacions i Manxúria i de sostenir una política fràscible a Ginebra.

PROTESTA SOVIETICA

Moscú. — Les autoritats soviètiques han enviat instruccions al seu representant diplomàtic a Toquio, en el sentit que presenti una nota redactada en tons molt severos, protestant contra les declaracions del ministre japonès de Guerra, senyor Araki, segons les quals, els soviets promouien un gran moviment a Xina i que volien arribar a una aliança amb el Govern de Nankin perquè en el mercat xinès només es venessin productes xinesos i russos.

El Govern de Moscou diu que les declaracions de Araki no solament estan absolutament mancades de fonament, sinó que constitueixen una provocació.

Automobilistes

El millor servei
Les millors qualitats
Els millors preus

Service Station S. A.

Aragó, 270 i 272
i Passeig de Gràcia, 45
Telèfons 11550 i 11559

La desastrosa situació de la Hisenda pública italiana

París. — Comuniquen des de Roma a «Le Temps»: Les caixes del Tresor italià disposaven el 31 de desembre darrere d'un fons líquid de 3.181.000.000 llires.

Durant el mes de desembre, els ingressos del Tresor italià s'elevaren a 1.558.000.000 llires i les despeses a 1.814.000.000 llires, és a dir, que es dedula un dèficit de 256 milions de llires.

Amb data de 31 de desembre de 1932, el dèficit total del Tresor italià s'elevava a la xifra de 2.127.000.000 llires.

El total del Deute Públic ascendia, a l'esmentada data, a la suma de 95.936.000.000 llires i la circulació de bitllets de Banc era per valor de 13.672 milions de llires.

Un anglès ha inventat una làmpara sense filament

Londres. — «The Sunday Express» anuncia que un jove savi anglès ha construït una làmpara elèctrica d'un nou model. En aquesta làmpara no hi ha filament, sinó que funciona per la il·luminació d'un gas d'una manera igual a la del neon.

Però com sigui que els tubs del gas neon no s'il·luminen més que a una tensió mínima de 2.000 volts, la nova làmpara utilitza la corrent del sector i el seu consum no és més que una desena part del que consumeixen les bombetes actuals.

La llum obtinguda és molt blanca i idèntica a la del dia.

La Conferència ha admès la proposició de la Mesa encaminada a reconèixer que, sigui quina sigui la reglamentació que s'adopti per a la reducció de la durada de treball, han de figurar disposicions referents al nivell de la vida dels assalariats, i decidí també que els Governos han de comunicar periòdicament a l'Oficina Internacional del Treball tots els informes sobre l'atur forçós.

L'Oficina Internacional del Treball va a preparar un projecte d'informe, que serà discutit demà a la tarda.

A LONDRES

Ha acabat la vaga dels transports

Londres. — El comitè de vaga ha donat ordre perquè tots els empleats es reintegrin al seu treball demà, a primera hora.

Queda, doncs, solucionada la vaga de transports.

EL MOMENT POLITIC ALEMANY

ES RECONCILIARAN HITLER I STRASSER?

Berlin. — Els senyors Hitler i Strasser s'entrevistaran probablement demà a Berlín o a Múnic, i als cercles de la dreta es creu que d'aquesta entrevista sortirà la reconciliació entre les esmentades personalitats.

CONFERENCIA HINDENBURG I SCHLEICHER

Berlin. — El president de l'Imperi, mariscal Hindenburg, ha celebrat avui una conversa amb el canceller, senyor Von Schleicher, en la qual han tractat de la situació política i de la preparació de la lluita contra l'atur forçós.

En els cercles polítics es considera que aquesta conferència és molt important, i que els seus resultats no podran a apreciar-se.

Llegint la premsa

"EL CORREO CATALAN"

titula el seu editorial El duo del desdén — Lerroux, Maura y viceversa. En donem un fragment perquè val la pena:

"No hay semana, casi día, sin que oigamos la sonata o motivo lírico de uno u otro de esos dos republicanos en despecho o gobernantes en agraz. Cuando no Maura, Lerroux. Cuando no Lerroux, Maura. Y si no, ambos a la vez."

Ahora, si Maura hablaba en Santander, don Alejandro a un periodista ha hecho nuevos tristes augurios sobre la situación gubernamental y hasta la República misma. Y sus declaraciones, dijo el telegrafo, "han producido gran revuelo en los círculos políticos y periodísticos".

Sencillemente: no lo creemos, o no sabemos de qué. El tema acometido por uno y otro, lo tenemos olvidado de puro sabido. El tono de ambos, jermiaco. El resultado, cero. Ni los de arriba se van, ni los de abajo les escuchan, y siguen."

Si, vaja. Els d'abajo només escoltan i siguen els de Dios, Patria y Rey. Es clar!

"LA VEU DE CATALUNYA"

titula així el seu editorial: "La crisi de l'Esquerra." L'Esquerra Republicana de Catalunya s'ha llurad ben aviat al gust que sembla més grat a les esquerres polítiques catalanes: el de devorar els seus propis homes. Tots tenien la seguretat íntima que tard o d'hora començaria aquest procés que sembla inevitable en les esquerres de Catalunya. Con-

fessem, però, que no creïem pas que comencés tan aviat.

Fa poques setmanes que s'havia constituït el primer Govern parlamentari de la Catalunya autònoma, i ja s'ha donat aquest espectacle tan poc encoratjador. Importen poc els pretextos que es donen, els motius reals o aparents de la sortida dels quatre consellers que semblaven portar la direcció política del partit. La realitat que no es pot amagar és que la massa del partit no ha volgut seguir consentint d'ésser dirigida i s'ha llançat a devorar els primers homes que en ell havien sobresortit.

Nosaltres no hem pas de jutjar la vàlua efectiva dels que se'n vagin i dels que entrin, fent comparacions. Podem dir, però, que si interessa només a cada agrupació política de posar al seu davant uns o altres homes, interessa ja al país que en el Govern hi hagi homes de certa aptitud política, d'alguna experiència, que hagin provat les dificultats que tanca sempre la conversió en realitats legals de les promeses de vegades fetes massa imprudentment en l'oposició. I la maniobra que estem presenciant, de l'excitació d'altres vanitats, amb el pretext de la reivindicació de facultats que hom veu clarament que hom no sabrà usar, podrà ajudar a enlairar-se els que tenien urgents aspiracions, però no sembla pas la més indicada per a inspirar a Catalunya la confiança que tant li convindria en la direcció de la seva vida política.

La direcció de la vida política de Catalunya per anar bé — per anar bé segons La Veu — l'hauria de portar la Llaga.

PROBLEMES MUTUALISTES

El «Monte-Pio de San Cristóbal»

Creiem d'interès per a la nostra entitat, sortir al pas d'una campanya sorda que arran dels nostres articles, es fa pel carrer. Ens interessa desfer l'equivoc d'alguns socis que, enduts per la seva bona fe podrien acceptar com a bo el tòpic del "perjudici", sense donar-se compte que una vegada més, són víctimes de la maquiavèlica habilitat d'uns homes que no reparen en mitjans — per tal de sembrar la desorientació entre la massa d'associats, si això pot afavorir-los en els seus plans i canviar la seva situació poc envejable.

En començar a parlar des de la premsa, dels afers que originaren les tumultuoses assemblees de l'any passat, sabíem per endavant, que la nostra actitud produiria a més d'una saludable reacció entre els nostres consocis, una ona d'indignació contra nosaltres, per part dels nostres adversaris. Coneixedors com som de les arts i maneres d'alguns dels anteriors directius, sabíem que el seu despit assoliria el màxim, al no poder-los desmentir res d'allò que diem. Ja sabíem que d'una manera o altre intentaríem contrarestar aquesta reacció, que és indubtable que s'està operant, i que ella saben molt bé que, en la propera Junta General els serà molt difícil valdre's del confusionisme i la desorientació que són tan alimants de manejar interessadament.

No ens ha vingut doncs, de nou l'allau d'anatemes i blasmes llençada contra nosaltres, per haver emprat la premsa com a mitjà per a posar-nos en contacte amb els nostres consocis.

Tanmateix, ens capfica ben poc, el blasme i l'anatema, en boca d'aquests elements, puix que són prou coneguts per la nostra classe; ens preocuparien si anessin darrera d'una més o menys raonada rèplica a allò que fins ara hem dit.

Hem parlat des de la premsa, d'afers anònims del nostre "Monte-Pio"; estem segurs però, que en els nostres escrits no hem traspassat els límits que la més elemental prudència aconsella. Tenim la més ferma seguretat de no haver dit res que pugui perjudicar ni directament ni indirecta, l'entitat. Allò que no sabem, ni ens interessa saber-ho, és si hem dit quelcom que pugui posar en evidència a algú, particularment.

Ara, però, alguns elements interessats, diuen que amb els nostres articles hem perjudicat al "Monte-Pio". Quins són els perjudicats, que li hem ocasionat? Materials...? Morals...? No podrien concretar-ho els senyors que empenen aquest tòpic del "perjudici", per què l'hem perjudicat l'entitat, i de quin ordre són els perjudicats? Què pretenen? Ja hem dit abans, que ens preocuparia aquest "bluf", si hagués estat conseqüència d'una rèplica als fets exposats per nosaltres en aquestes columnes. Però, com que aquests fets no poden ésser desmentits, ningú ha intentat fer-ho; per a justificar aquest silenci, que podria astorar als pocs socis que encara creuen que els anteriors directius són insubstitutibles — potser per motius d'amistat personal, i que dels assumptes, del

Monte-Pio no pot parlar-se'n, si no és amb "sordina", s'ha escampat aquesta ridícula versió, que nosaltres refutem, de què haguem ocasionat perjudicis a l'entitat.

Si el que pretenen és un cop d'efecte, tinguin els nostres adversaris la seguretat de què el cop els fallarà, puix que estem disposats a parlar tan clar com sigui precis per posar les coses al seu degut lloc. Llanciar-se a fer campanyes sordes de difamació contra homes, dels que no en poden ésser desmentits els arguments, demostra mala fe i absència absoluta de moralitat.

Que hem perjudicat el "Monte-Pio"? No, senyors "ex-amos" del "Monte-Pio". No, senyors de l'actual Directiva; allò que fem nosaltres, és assabentar als socis de l'entitat d'afers que si no haguéssim emprat la premsa per a divulgar-los, haurien quedat sense la deguda fiscalització, i això en cap manera pot perjudicar l'entitat; com a màxim, pot evidenciar interessos particulars d'algú i fer caure d'una vegada aquest castell que alguns ex-directius i consultius — aquests, més que els altres — s'han bastit de la seva superioritat. Però, pot interessar-nos això a nosaltres davant del benefici, que la caiguda d'uns puguí reportar a la col·lectivitat? Ja ho diguérem en un anterior escrit. Qui pugui desmentir els fets que nosaltres exposem, que ho faci, però amb sòlida argumentació.

Voler contrarestar aquests fets que exposam amb difamacions i faissets escampades pels carrers, sols pot ésser qualificat de mala fe.

Es molt còmode emprar el tòpic "perjudici" per a intentar justificar la manca d'arguments amb què poder-nos desmentir. I aquesta versió de què hem perjudicat l'entitat, no és més que això, una forma força còmoda per a justificar el silenci i la manca d'arguments d'uns homes que, al voltant d'una taula de cafè tenen molts "arguments", però a l'hora de dir les veritats res més que "aigua calenta".

No li sembla així a l'actual Junta Directiva?

JOSEP J. PADRO
Barcelona, gener de 1933

AUDIENCIA

VISTA DE CAUSA PER TIRADURA IL·LICITA D'ARMES

Davant la secció quarta s'ha vist una causa contra Aquil·li Ferrer que fou un dels deportats a Rio de Oro i al qual se li ocupà un carnet de la C. N. T., un revòlver i una navalla.

El fiscal sol·licita, per al processat, un any i un dia de presó.

SENTENCIA

El Tribunal de la secció segona ha dictat sentència en la causa seguida contra Assumpció Juan Navarro, acusada d'haver llançat a la cara del seu promès Josep Isando, un líquid corrosiu que li va fer perdre un ull.

S'ha condemnat a la processada a la pena d'un any i un dia de presó.

La mar i el port

ENTRADA DE VAIXELLS

El vapor espanyol "Sagunto", procedent de Cartagena, amb carregament general i 19 passatgers; el vapor alemany "Arion", procedent de Bremen, amb carregament general; el italià "Santoni", procedent d'Houston, amb carregament de petroli; el vapor francès "Mendoza", procedent de Buenos Aires, amb passatgers i carregament general; el vapor francès "Aoni", procedent de Mogador, amb carregament general; el vapor espanyol "Ciudad de Palma", procedent de Palma de Mallorca, amb 226 passatgers i carregament general; el vapor espanyol "Ario", procedent de Casa Blanca, amb carregament general; el vapor panameny "Marsella", procedent de València, amb carregament general.

VAIXELLS DESPATXATS DE SORTIDA

El veler espanyol "Pepito", cap a Vinaroc, amb carregament general; el vapor francès "Mendoza", cap a Marsella, amb carregament general; el vapor francès "Aoni", cap a Marsella, amb carregament general; el vapor italià "Pacheco", cap a Palamós, amb carregament general; el vapor noruec "Svein Jarl", cap a València, amb carregament general; el vapor espanyol "Ciudad de Palma", cap a Palma de Mallorca, amb passatgers i carregament general; el vapor espanyol "José Tartier", cap a Avilés, en llst; el vapor panameny "Marsella", cap a Sete amb carregament de vi.

NOMENAMENT

El senyor Jaume Abril, oficial primer del cos dels serveis marítims, ha estat nomenat habilitat de la Delegació Marítima de Barcelona.

CANVI DE CAPITAL

El vapor espanyol "Rio Segre", de la Companyia Transmediterrània, ha canviat el seu capità, nomenant el senyor Ricard Samaranch i Alueda.

FETS DEL DIA

ACCIDENT DEL TREBALL

A tres quarts d'onze d'aquest matí ha estat auxiliat, a la casa de socors del carrer de Salmeron, Aleix Llorens Castany, que presentava la fractura del cubit i radi dret, de pronòstic reservat.

Aquestes lesions se les ha produïdes en intentar, amb una maneta, posar en marxa un camió.

AGRESSIO

Al dispensari d'Hostafranchs ha estat auxiliat, aquesta matinada, el vigilant particular Francesc Moliner Gil, de 26 anys. Li apreciaren diverses contusions al braç esquerre.

Aquestes lesions li han estat produïdes per uns desconeguts que l'han agredit, i li ha calgut treure's la pistola per a foragitar-los.

ROBATORI

Aquesta matinada, uns lladregots han entrat en una tenda de camiseria que hi ha al número 72 del carrer de Creu Coberta, i s'han emportat diversos gèneres i 250 pessetes en metàl·lic que hi havia en un calaix. Els mal factors no han pogut ésser detinguts.

UN TREN ATROPELLA UNA DONA I LA MATA

Al pas nivell de la carretera de Ribes, encruentament amb la via de M.S.A. un tren atropellà una dona i la deixà morta.

Avísat el jutjat de guàrdia, es personà al lloc del succés i ordenà el trasllat del cadàver al dipòsit judicial. No ha estat possible d'identificar la víctima, per tal com no duia cap document.

PERQUE NO VOLEN ESSER DEL SINDICAT UNIC D'EBENISTES, SON AMENACATS DE MORT

Els obrers ebenistes del taller propietat d'Agustí Fernández, instal·lat al carrer d'Argemona, han denunciat a la policia que des de fa alguns dies són objecte d'amenaques de mort per part d'uns individus que els volen obligar a ésser del Sindicat Unic del ram.

reccional i indemnització de cinc mil pessetes.

A la condemnada se li ha aplicat l'indult del 8 de desembre de 1931.

Per tal li queden dos mesos de reclusió.

HA ESTAT RECOLLIDA "SOLIDARIDAD OBRERA"

Ha estat denunciada "Solidaridad Obrera" per contenir injúries a les autoritats.

Així mateix l'edició ha estat recollida per la policia.

ELS ESPORTS

La gran vetllada d'aquesta nit a l'Olimpia

Un conjunt de grans combats, emmarcaran l'encontre Uzcudun-Bergomas

El president de Catalunya, Sr. Macià i el de la Cambra, Sr. Companys, presenciaran el combat

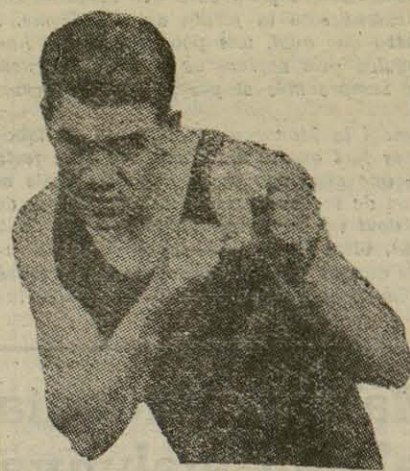
Es un brillant programa el que l'Olimpia-Ring ofereix a l'afició aquesta nit. Cinc combats de vetllada de gran gala, anant l'estel·lar a càrrec de Pauli Uzcudun contra Giacomo Bergomas. De Pauli no cal fer-ne l'elogi i de Bergomas, la millor llançadora faran, sens dubte, els que l'hagin vist en el seu entrenament, singularment els que, com Ceccarelli, han creuat els guants amb ell, puix que aquell no s'amaga de dir que el "punch" de

tots quants l'han vist lluitar el renom d'"El Carpentier guipuscoà".

El preliminar, a quatre repeses, està encomanat a dos dels nostres millors segons.

Aquest matí ha estat rebut Pauli Uzcudun pel President de la Generalitat de Catalunya, senyor Macià, al qual ha volgut invitar el gran campió espanyol perquè assisteixi avui al seu encontre amb l'italià Giacomo Bergomas. Tanta confiança té Pauli en ell mateix, que no ha dubtat en invitar el seu amic, el President, davant el qual està segur de quedar bé quan posi en joc les seves grosses bateries contra el seu jove i gegantí adversari italià. El President ha acceptat la invitació i assistirà avui, a la nit, al gran combat.

En el seu últim entrenament efectuat abans d'ahir, diumenge, a la vista d'una enorme gentada que acudí a l'Olimpia, tant Pauli com Bergomas demostraren trobar-se en perfectes condicions físiques, ben preparats i completament disposats per a respondre a la crida del "gong" que ha de llançar-los l'un contra l'altre. Pauli assegura que Bergomas no passarà de la quarta repesa, mentre que l'antic alabarder del rei d'Itàlia diu que a Pauli li espera la gran sorpresa de la seva vida perquè ell — Bergomas — està cert que derrotarà el base en tota la línia. Com que els dos no poden guanyar, un d'ells ha d'estar completament equivocat. Qui serà?

AVUI NIT, a un quart d'onze

VETLLADA DE GRAN GALA

EN "OLIMPIA-RING"

Uzcudun - Bergomas

GENERAL, 5 PESSETES

BUTAQUES, DES DE 10 PTES. ESPLÈNDIDA CALEFACCIO

UNA ESTADISTICA MES

Els deu millors boxadors europeus, segons el crític de «Box Woche»

Berlin, 23. — La revista setmanal especialitzada en boxa "Box Woche" ha publicat, en el seu darrer número, la següent classificació dels deu millors boxadors europeus de cadascuna de les categories:

Pes mosca. — Jackie Brown; Valentí Angelmann; Mac Guire; Young Pérez; MARIAN ARILLA; Kid Oliva; Huguenin; Praxile Gydé; Günger Foran; i Bert Kirby.

Pes gall. — Kid Francis; Pete Sansol; Enile Pladner; Eugene Haut; Johnny King; GREGORI VIDAL; Kocsis; Dick Corbett; Crowley; i Peters.

Pes ploma. — Seaman Watson; JOSEP GIRONES; Nel Tarleton; Tamagnini; Henri Schlie; Mickey Gelb; Leperson; Mac Millan; Regis; i Tassin.

Pes lleuger. — Jack Kid Berg; Locatelli; Al Foreman; F. Sybille; Orlandi; Deckmyn; Baudry; Duebbers; Humeri; i MICO.

Pes welter. — Jack Hood; Van Klaveren; Stoker Reynolds; Eddie Ran; Tinet; Vittorio Venturi; Gustave Eder; Tenet; Desmet; i Huizenaar.

Pes mig. — Marcel Thil; Len Harvey; IGNASI ARA; Mac Avoy; Gustave Roth; Jack Casey; Ezio Piermonte; Candel; Kid Nitram; i Domgoergen.

Pes mig fort. — Adolf Heuser; Petersen; Phillips; Andersson; MARTINEZ D'ALFARA; Spakow; Lebrize; Steinbach; Abel Argote; i Jack Etienne

Pes fort. — Max Schmeling; Primo Carnera; Otto Von Porat; Pierre Charles; PAULI UZCUDUN; Helm Muller; Walter Neusel; Petersen; Hinzmann; i Hower.

En la categoria suprema figuren els boxadors de sang alemanya (Schmeling, Porat, Muller, Neusel, Hinzmann i Hower), la qual cosa explica, tal vegada, l'arbitraria classificació que fa la "Box Woche" dels pesos pesats.

NOTES CURTES

EL CONCURS D'ATERRATGE DE L'AERI CLUB DE CATALUNYA

Per a participar a la prova concurs d'atterratge organitzat per l'Aeri Club de Catalunya, s'han rebut les inscripcions següents:

1. Esteve Fernández.
2. Enric Cera.
3. Joan Roldan.
4. Rafael Magrinyà.
5. Carles Muntades.
6. Marià Bigorra.
7. Josep Maria Sabata.
8. Wilfred Ricart.
9. Henri Lawton.
10. Agustí Barangé.
11. Jaume Camarasa.
12. Maurici Kamké.
13. Alfred Davins.

SEDAN 4-5 PLACES, 4 PORTES

NEUMATICS de 12 x 45

Pessetes 7.950

Completament equipat, posat a Barcelona

F. ABADAL - Exposició: Plaça Letamendi, 17

Informacions de la península

CRONICA DE MADRID

Demà — o sigui quan reben aquesta crònica — farà un any que la "Gaceta" publicava el decret de dissolució de la Companyia de Jesús.

Es una data que cal celebrar. El dia 23 de gener de l'any 1932 el poble espanyol

s'allibera de la tutela jesuítica. Tots sabem com ha estat funesta a la vida espiritual d'Espanya aquesta tutela. Tots sabem com aquella pretesa saviesa dels Col·legis de Jesuïtes era només un pretext per a intervenir en la política i en la finança del país, donant, per tant, un to baix de sostre a la nostra política — recordeu l'afusellament de Ribal, a Filipines; recordeu l'afusellament de Ferrer Guàrdia, a Montjuïc — i arruinant les finances del país, lliurant les nostres indústries, el nostre comerç, la nostra riquesa a mans estrangeres: mans estrangeres que obraven al servei de Roma, al servei de l'Església Romana.

Es per això que avui, aquesta data, a nosaltres, ens sembla digna de totes les lloances. Poder celebrar aquesta data és una gran cosa per al poble espanyol que havia estat junyit innoblement sota la fèrula del jesuïtisme. I és per això que avui, deu ésser per això que avui, uns pobres minyons han intentat fer una manifestació monàrquica pels carrers de Madrid, d'aquest Madrid que ha sabut expulsar-se per sempre més el pes feixuc de la monarquia.

Fixeu-vos com sempre el Jesuïtisme i la Monarquia van junts. Col·laboren sempre contra el poble. Per tant, és just que el dia d'avui sigui de festa major per al poble. Per tant, és just que quan surten quatre illuminats al carrer el dia precisament de l'antiborsari de la dissolució de la Companyia de Jesús i criden "visca el rei", el poble doni un més gran abast a aquest crit, que vol significar: Visca la monarquia, visca el despotisme, visca l'arbitrarietat, visca el fanatisme. És a dir, tots aquells visques, que el poble republicà ha bandejat per sempre més i que és inútil que quatre fanàtics, o quatre inconscients, vulguin desenterrar.

El Sr. Moles, a Madrid, comenta la situació social de Catalunya

I diu que la vinent setmana tornarà a Madrid, de pas cap a Tetuan

Madrid. — "Heraldo de Madrid" d'avui, publica un interviu amb l'ex-governador civil de Barcelona. El senyor Moles, ha dit:

"Indiscutiblement, la situació social en Catalunya, ha mejorado mucho. A esto ha contribuido la repetición del movimiento extremista frustrado, por que ha dado ocasión a que la masa obrera reaccionara para someter y obtener sus reivindicaciones dentro de procedimientos legales y de orden, y después redimirse, como se redimirá de una minoría que se había apoderado de los Comités directivos, incluso del periódico de la C. N. T., queriendo imponer por procedimientos de violencia, su táctica extremista contra el parecer y la conveniencia de la clase trabajadora."

Després, referint-se al passat moviment extremista, diu:

"Ha sido uno de tantos esfuerzos hechos por esa minoría a que me refiero en las palabras anteriores, que no es otra que la F. A. I., para recobrar por el pánico lo que se le va de la mano. En él se ha podido observar, además, algo que parece justificación del dinero recibido, cuyos orígenes y procedencia no están bien definidos."

Es innegable que lo integran, en parte, el fruto de los atracos importantes que hicieron, y que denominan expropiaciones, aun cuando hay gran desproporción entre el dinero gastado y lo que por esos procedimientos hubieran podido obtener.

Hay quien relaciona como orígenes probables del refuerzo económico, el hecho de haber observado sobre todo, en emigrados políticos de carácter monárquico, una desviación sospechosa de actitud entre los días anteriores y posteriores al movimiento.

Algunos que se mostraban el domingo de los sucesos muy optimistas y esperanzados, tenían el martes una cara muy larga.

En lugar del resultado que los extremistas pretendían, es muy probable que venga la desmembración, la separación de los elementos obreros sanos de la F. A. I."

Preguntat sobre els motius del seu viatge a Madrid, digué el senyor Moles:

"He venido a "conferenciar" con el Gobierno. Estaré aquí un día o dos; volveré a Barcelona para despachar mis asuntos, y a principios de la semana próxima pasaré nuevamente por Madrid, camino de Tetuán."

—¿Cuál es su primer propósito como Alto Comisario?—le fué preguntado.

—Servir lealmente el interés patrio i el de la República.

—¿Cuál será su actitud si encontrara elementos desafectos ostensibles-

mente al régimen en la zona de nuestro protectorado?

—No puedo afirmar categóricamente, pero si hubiera focos de esa naturaleza, han de encontrar estos mi acción decidida en contra de sus esfuerzos.

Ahora—añadió el señor Moles—, parquedad en las declaraciones y a procurar hacer mucho.

—Mi criterio personal—terminó diciendo—es que hay que huir de camarillas y servir a España que ha de estar por encima de todas ellas, procurando en todo momento y con todo esfuerzo una moral absoluta en los servicios inspirando siempre la conducta en un espíritu justiciero, que es la labor más difícil, porque allí hay banderías e intereses creados y uno ha de estar por encima de todo esto.

Con esto creo que la Patria estará bien servida y no se frustrarán las esperanzas de los naturales del país."

ESCLATA UNA BOMBA EN UNA DE LES FINESTRES DEL BANC URQUIJO, DE GRANADA

Granada. — A dos quarts de deu de la nit s'ha sentit una forta detonació, produïda per l'explosió d'un petard col·locat a la finestra de la planta baixa de la sucursal del Banc Urquijo, situada a la Gran Via.

Hi han acudit nombroses persones, les quals han advertit que n'hi havia una altra a la finestra del costat.

L'explosió tenia el ble apagat. L'explosió ha causat la trencadissa dels vidres de la finestra i danys de poca importància a les oficines del Banc.

S'han inerustat alguns balins i trossos de ferro a la valla que hi ha davant l'esmentat Banc.

LES BOMBES TRAMESES DES D'IGUALADA A LA FELGUERA

La Felguera. — Continuen les investigacions per tal d'aclarir el lliurament de bombes procedents d'Igualada.

Entre els detinguts per aquest motiu figura un individu anomenat Teófilo Gutiérrez, el qual ha manifestat que l'estiu darrer retirà de l'estació del Nord una pesada caixa procedent d'Igualada, la qual portà al seu domicili d'on la recollí pocs dies després un desconegut del qual solament recordava les seves persones que ha donat a la policia.

Un voraç incendi destrueix una casa, i queden sepultades set persones

Ubeda. — S'han rebut impressionants notícies, procedents del poble de Sorihuela del Guadalimar, que donen compte d'un incendi ocorregut en dit poble.

Sembla, segons les referències, que es produí, per causes ignorades fins ara, un incendi en una casa, de tan grans proporcions, que foren endebades els treballs realitzats pels veïns per a dominar-lo.

Les flames destruïren l'armadura amb tanta rapidesa, que es produí l'esfondrament total de la casa i quedaren enterrades les set persones que constituïen la família habitant de l'edifici sinistrat.

ELS RADICALS GALLECS NO VOLEN ESTATUT I PENSEN FER UNA COMPANYIA CONTRARIA A L'AUTONOMIA

Redondela. — S'han reunit a Pontevedra, la delegació del Comitè Executiu del Partit Radical de les quatre províncies gallegues, acordant-se per unanimitat, rebutjar l'Estatut Gal·lec, per considerar-lo contrari als interessos de la regió.

S'acordà, també, començar una activa campanya per tota Galícia en aquest sentit.

MANIFESTACIONS DEL SR. AZAÑA

Diu el cap del Govern que el primer projecte que discutiran les Corts, serà la llei de Congregacions religioses

Madrid. — A les nou de la nit ha rebut el president del Consell de ministres els periodistes al ministeri de la Guerra.

—Quines notícies em doneu? Quins

Govern, ja que algun dia havia de morir, i aquest Govern sofrirà moltes envestides fins que s'aprovi la llei d'ordres religiosos i s'efectuïn les eleccions municipals.

—El primer projecte que es discuteixi, serà el de les ordres religioses?

—Aquest, i els que es llegiran en reprendre's les sessions i acordats en els darrers Consells de ministres. Els de repressió, com diu la gent, aquesta repressió que segons diuen els que em tenen per un home sanguinari disposat a afusellar tot el món hauria de fer-se, no em deixen realitzar els socialistes.

Jo — ha afegit, tornant al tema —, si la crisi existeix no me n'he assabentat. Què hi farem!

—Vós, senyor president — ha insistit un periodista —, sempre heu sostingut que les crisis s'han de produir al Parlament.

—Així ha d'ésser, però hi ha molta gent que no vol el Parlament i prefereixen el monòleg fora d'ell. Es com els que diuen que el Govern no ha de governar amb la majoria, sinó fent el que demani qualsevol diputat que no compti més que amb el seu vot.

Jo, si vinguessin unes Corts amb una majoria composta de 300 capellans, respectaria els seus acords, encara que em possessin un jesuïta a cada casa, perquè els hauria portat la majoria del país. Treballaria per portar en les eleccions següents la majoria.

El que cal evitar — ha afegit el senyor Azaña — és que aquestes Corts puguin caure en el desprestigi en què calgueren les últimes de la monarquia, perquè aleshores, què restaria?

Abans, encara que manquessin les Corts, quedava el rei, que amb tot i ésser dolent era una institució. Ara la base del sistema republicà són les Corts, perquè el President de la República té la seva funció limitada a sis anys.

Des del Govern i després a l'oposició, jo procuraré sempre que les Corts visquin amb el màxim prestigi.

El cap del Govern després ha manifestat que havia conferenciat amb el nou Alt Comissari al Marroc.

Demà — ha dit — el senyor Moles tornarà a Barcelona i dilluns vindrà a Madrid, de pas cap a Tetuan.

—I del nou governador de Barcelona? — li han preguntat els periodistes.

—Espero que demà portarà la proposta al Consell el ministre de la Governació.

I amb aquestes paraules el senyor Azaña ha donat per acabada la seva conversa amb els periodistes per tal de conferenciar amb el ministre d'Obres Públiques, el qual, per tel·lèfon, l'ha cridat des d'Alacant.

UN FET SAGNANT

LA BRUTALITAT D'UN PARE OCASIONA LA MORT DEL FILL

Múrcia. — En una barberia situada al carrer de la Lealtat, s'ha presentat avui una dona acompanyada d'un nen lesionat.

El fill del propietari de l'establiment, Jesús Martínez, s'ha disposat immediatament a assistir-lo, però trobant amb la grossa dificultat que l'armari que contenia el material quirúrgic, era tancat.

Jesús, que és practicant, ha tractat d'avisar el seu pare, que es trobava descansant a una de les habitacions del primer pis.

Com sigui que el seu pare tardava en baixar, el noi ha trencat l'armari agafant tot el que precisava, aleshores ha baixat el pare, i en veure l'armari trencat, l'ha emprès a bufetades contra el noi.

Aquest s'ha defensat a cops de cendra, i el pare, enfurismat, li ha engegat tres trets, matant-lo.

L'agressor ha estat detingut.

rumors circulen avui?—ha preguntat el senyor Azaña als informadors.

—Avui, els de crisi latent.

—La crisi està latent per a tot el

Mor de fred el dia abans d'heretar quaranta-cinc mil pessetes

Saragossa. — A les dues de la matinada darrera fou recollit, al carrer, el comptable d'una indústria saragossana, anomenat Jesús Juderías Martínez. El conduïren a la Casa de socors, on morí poc després d'ingressar. Els metges han manifestat que morí a conseqüència d'una malaltia que patia i a causa del fred. El succeís presenta una nota curiosa, puix el dit individu havia avui d'entrar en possessió d'una herència de 45.000 pessetes, que projectava despendre en un viatge a París i Buenos Aires.

DETENCIO D'UN DELS SUPOSATS AUTORS DE L'ATENTAT DE SEVILLA

Sevilla. — La policia ha detingut Prisco Ruiz Verdugo, secretari del Sindicat de Construcció, secció de paletes.

Es relaciona aquesta detenció amb l'explosió d'una bomba a la casa del Poble.

Probablement s'efectuaren altres detencions per tal d'esbrinar les responsabilitats que puguin existir amb motiu de l'esmentat atentat.

HAN ESTAT POSATS EN LLIBERTAT DIVERSOS DELS ELEMENTS EXTREMISTES DETINGUTS A MADRID DIES ENRERA

Madrid. — La Direcció General de Seguretat ha disposat que siguin alliberats la major part dels detinguts la matinada del dia 15 de l'actual com a suposats implicats en la sublevació extremista que tingué lloc a Sevilla.

Els alliberats són més de vint, i entre ells figura Mauro Bajatierra.

El jutjat corresponent també ha decretat la llibertat dels dotze vaguetes repartidors de llet de la Granja Poch, els quals foren detinguts com a suposats autors de coaccions, per no haver-se pogut comprovar aquestes.

Segueixen els tiroteigs als voltants de la presó de La Corunya

La Corunya. — En la matinada del diumenge, la guàrdia militar de la presó feu una descàrrega vers les muntanyes que rodegen aquella. Aquest succeís se ha repetit ja dues nits següents i és objecte de molts comentaris. Els soldats han manifestat que hi ha individus que volten durant la nit prop de la presó; però, a pesar de les batudes efectuades, no s'ha trobat cap persona.

A conseqüència d'una topada entre un remolcador i una gasolinera, aquesta s'enfonsa i desapareix un home

Bilbao. — Ahir a la tarda, al riu, davant el pont de Zorroza, topà una gasolinera de la Constructora Naval amb el remolcador "Alai-Mendi", de Sota i Aznar.

La topada fou tan violenta, que la gasolinera s'enfonsà.

Després d'alguns esforços s'aconsegüí treure a flor d'aigua un dels seus tripulants que resultà il·lès.

El seu company, anomenat Montanyés, no fou trobat.

PENATS PROCEDENTS DE FIGUERES, AL DUESO

Santander. — En el correu arribaren quaranta presos procedents de Figueres, tots ells condemnats per delictes socials.

Custodiats per forces de la Guàrdia civil, marxaren a El Dueso, en el tren de Bilbao.

QUE BUFONS!

UNS NENS DE CASA BONA FAN UNA MANIFESTACIO QUE ELS COSTARA CINC-CENTES PESSETES A CADA UN

Madrid. — Al passeig de La Castellana ahir, al matí, un grup de joves de filiació monàrquica organitzaren una petita manifestació i es dirigiren a la Presidència del Consell de ministres, donant visques i moris.

Amb aquest motiu foren detinguts Pere González Arqueta, Francesc Piniés Bañares, Francesc Pallarés de Soria, Rafael Márquez de Prado i Eduard Cancero Sacristán.

Conduïts a la Direcció General de Seguretat se'ls notificà la imposició d'una multa de 500 pessetes a cada un.

Unicament va pagar la multa, l'anomenat Francesc Piniés, que fou alliberat.

Els restants foren traslladats a la Presó Model.

EL SENYOR OSSORIO I GALLARDO PARLA DEL MOMENT POLITIC

I diu que és bo, que no haurien d'existir lleis d'excepció, i que quan li presentin una força conservadora amb programa social, parlarà de les dretes

Madrid. — "La Epoca", continuant la seva enquesta sobre el moment polític, ha interrogat avui el senyor Angel Ossorio i Gallardo.

En contestació al qüestionari que "La Epoca" li presentava, el senyor Ossorio, ha dit:

—Permeteu-me de fer prèviament una exposició de motius.

Públic tan previngut contra meu com el de "La Epoca", no es donaria compte del sentit de les meves respostes, sinó coneguéssin l'estat del meu ànim.

Ningú no va fer caure la monarquia, ella se suicidà. Encara que el 12 d'abril no hi hagués hagut a Espanya un sol republicà ni un sol socialista, la monarquia s'hauria enderrocat de la mateixa manera.

Un cop col·locada davant el fet irremediable, hi havia una cosa per a desitjar per damunt de tot: que no repetís la vergonya de 1873, és a dir, que encertéssim a donar-nos unes institucions estables, i això ho hem aconseguit.

Cap d'Estat, Parlament i Govern, tenen un sentit que la monarquia no aconsegueix en els seus darrers vint anys.

Heus ací que el meu enjuiciament marxi sempre atès a aquestes preocupacions de l'estabilitat.

Veig moltes coses que no m'agraden, però ja es rectificaran. El que no tindrà rectificació possible seria un canvi de política cada sis mesos, una dissolució del Parlament al cap d'un any, una deslleialtat del president de la Cambra per al Govern, un president que fugís, una falta de majoria, és a dir, la trágica comèdia de la primera República.

Queda, així, explicat per què a això ho subordino tot a l'estabilitat, perquè em semblen enemics no de la República, sinó d'Espanya els que demanen tots els dies canvis de gabinet i dissolució de Corts.

I ara ja puc contestar precisament les seves preguntes.

—Doncs, digueu-me — pregunta el periodista — quin judici us mereix el moment polític i social?

—L'estat polític és bo. El social és molt menys dolent del que auguràrem tots fins a la vigília del dia 12 d'abril.

—Les lleis d'excepció, creieu que han de continuar en vigor?

—No han de continuar les lleis d'excepció ni haurien d'existir mai, ni han servit per a res, com no sigui per a desprestigiar el règim.

Una justícia forta, ràpida i senzilla és el que fa falta.

—Com concebeu una llei d'ordre públic?

—Energica, flexible i acompanyada d'una llei de Premsa que acabi amb la impunitat del líbel.

Sobre aquestes coses tinc presentada una proposició de llei de la qual per cert, el Govern no ha fet gens de cas.

—I de la política jurídica que segueix el Govern, què podeu dir-nos?

—Que no ha tingut fins ara cap política jurídica i aquest ha estat el seu major desencert. Amb tot, sembla que aquests dies apunta el propòsit d'esmena.

—En marxar els socialistes del poder, el Govern que es formi ha de seguir amb orientació esquerrana o bé al contrari, ha de constituir-se amb una base més àmplia de convivència nacional?

—M'agradaria un govern de base més àmplia i on hi hagués el major nombre d'espanyols.

—Quina opinió us mereix l'apèndix de la llei de Tribunal de Garanties?

—No ha de tenir aquesta llei efectes retroactius. Els que vulguin que

es produeixin de cop tres o quatre mil pleis en els quals es revisi tota l'obra del Govern, són aficionats al batibull que s'illusien amb aquest pretext per a fer caure la República.

—Ens podeu dir quin és el vostre judici sobre el projecte de llei de

confessions i congregacions religioses?

—En aquest punt, el que em sembla malament és el text constitucional. Un cop vigent aquest, no em sorprèn el text de la llei.

Desitjo que es suavitzin tot el que sigui possible.

—I per acabar: Com veieu l'organització de les forces conservadores?

—Quan em presentin una força conservadora amb programa social us contestaré. Mentre no hi hagi sinó conservadors d'interessos, creuré que l'obra conservadora està sense començar.

AUTORITZACIO A UNA CONGREGACIO DE MARISTES PER A VENDRE LA SEVA FINCA

Madrid, 23. — La "Gaceta" d'avui publica, entre altres, les següents disposicions:

Justícia. — Decret autoritzant l'Institut o Congregació dels Petits Germans de Maria, Germans Maristes de l'Ensenyança de Barcelona, o a qui els representi, per efectuar la venda de la finca que s'indica.

HA ESTAT DETINGUT UN INDIVIDU QUE GUARDAVA TRES QUILOS D'EXPLOSIUS

Bilbao, 24. — Alguns agents de policia descobrien tres quilos d'explosius en un canal del domicili d'un veí de Durango. Aquest fou detingut.

Els agents busquen el destinatari d'una caixa que fou tramesa a aquesta capital des d'Igualada. Es coneix el nom d'aquest individu i es creu que ha fugit a Madrid.

LA MANCA DE TREBALL

EN UNA ASSEMBLEA D'ENTITATS OBRERES S'ACORDA EL NOMENAMENT D'UN COMITE EXECUTIU QUE FIXI LA DATA DE LA VAGA GENERAL

Toledo, 24. — S'ha celebrat una Assemblea de tots els gremis obrers en la qual s'ha arribat a la formació del front únic. S'ha acordat nomenar un Comitè Executiu i fixar la data d'una vaga general com a protesta contra la manca de treball.

EL BANQUET D'HOMENATGE AL SENYOR DIAZ CANEDO AMB MOTIU D'HAVER ESTAT Nomenat MINISTRE D'ESPANYA A L'URUGUAI

Madrid, 24. — En un cèntric hotel se celebrà un esmorzar íntim a honor del senyor Diaz Canedo, nomenat ministre d'Espanya a l'Uruguai. Assistiren a l'acte el director d'assumptes administratius del ministeri d'Estat, senyor Alvarez Builla; el senyor Mora, cap de Comptabilitat del dit ministeri; el senyor Tejero, del Gabinet Diplomàtic, els secretaris senyors Sebastián Erice i Ruiz del Arbol i els senyors Peña i Soriano.

LES AGRUPACIONS OBRERES D'AVILA ANUNCIEU LA VAGA PER AL VINENT DISSABTE

Avila, 24. — Les agrupacions obreres afiliades a la Casa del Poble, han presentat l'ofici de vaga que es plantejarà dissabte vinent. Els obrers han repartit un manifest, adreçat a l'opinió, manifestant que van a la vaga obligats per la fam, després d'esgotats tots els mitjans per aconseguir treball, trobant-se abandonats pels poders públics i les autoritats locals. Es proposen fer-se oír per tots els mitjans legals i inviten els obrers no associats a secundar l'atur, per tractar-se d'un conflicte completament alié a la política, puix únicament té per fi veure la manera de remeiar la situació dels treballadors.

Llegiu cada vespre "la humanitat"

Apat en homenatge al cònsol d'Itàlia Col. Guido Romanelli

Dissabte passat, 21 de l'actual, la Colònia Italiana va celebrar, a l'Hotel Falcon, un àpat a homenatge del cònsol general d'Itàlia Col. Guido Romanelli i de la seva esposa comtesa de Romanelli, els quals després de sis anys de residència a aquesta ciutat tornen al seu país, on el senyor Romanelli ha estat traslladat per a cobrir un important càrrec al ministeri d'Afers Estrangers.

Es pot dir que la totalitat de la Colònia Italiana acudí a retre als senyors Romanelli el testimoni de la seva simpatia i devoció. També prengueren part a l'homenatge molts amics catalans i espanyols, entre els quals recordem el tenor Francesc Vinyes, el director del Banc Espanyol de Crèdit, senyor Gibert, i l'advocat senyor Rafael Gay de Montellà.

A les postres, el senyor Carandín, a nom de la Colònia i de les seves societats manifestà als senyors Romanelli el sentiment que la seva partida produeix a tots els italians de Barcelona i els assegurà que tots ells conservaran el més grat record de la seva estada a aquesta ciutat. Després els oferí un objecte artístic i un ram de flors com a modest homenatge d'agraïment dels seus compatriotes de Barcelona.

A les paraules del senyor Carandín i a les que pronuncià tot seguit el senyor La Villa, president de la Cambra de Comerç italiana per a Espanya a nom dels socis italians, catalans i espanyols de la dita entitat, respongué el Col. Romanelli, manifestant el seu agraïment i el de la seva esposa per l'homenatge rebut i dirigí sentides frases de salutació als presents.

El discurs del senyor Romanelli fou calorosament aplaudit.

L'àpat transcorregué en una atmosfera de cordialitat i resultà brillant i simpàtic.

Més notes esportives

RUGBY

A L'ESTADI, EL "JOVENTUT" VA VENCER AL "BARCELONA" B, EN PARTIT AMISTOS

Tan sols un dels dos encontres anunciats per a diumenge va tenir lloc, entre els equips a dalt esmentats, els quals forniren un bon partit. El partit va celebrar-se a l'Estadi.

El "Joventut", complet i amb molt d'entusiasme, assolí vèncer un mixt del Barcelona, poc cohesionat.

El "Joventut" marcà els seus 9 punts a la primera part, mentre que el "Barcelona" aconseguí els seus tres a la segona.

Els equips s'arreglaren tal com segueix:

"Joventut": Rodríguez, Abril, Pasqual, Orciniega, Polo, Delclós, Frank, Romero I, Romero II, Bosch, López, Pérez, Fierro, Navarro i Melon.

"Barcelona": Ballester, Cataluña, Egui, Tanamera, Mateu, Torres, Isart, Aguilarr, Miret, Blanco, Pasiás, Ortego i Broggi.

Ha arribat a Madrid l'individu que assegura que encara hi ha presoners en poder dels moros

Madrid. — Antoni López Expósito, que com és sabut ha declarat a Akfaro, que havia conviscut amb diversos presoners espanyols que encara estan en poder dels moros, ha estat portat a Madrid per un redactor de "El Imparcial", periòdic que ja tractà d'aquest assumpte extensament.

López Expósito s'expressa malament i sobretot demostra un gran temor a la policia. Segueix afirmant que veritablement existeixen aquests presoners i que ha conviscut amb ells.

CASA DE LA CIUTAT

OBSEQUI ALS MALATS DE L'HOSPITAL

El dia 22 del corrent els malats de l'Hospital Municipal d'Infecciosos foren obsequiats amb un esplèndid present per part de les senyores Angela de Salvat, Balbina de Pie, Eulàlia Quela, Pepeta Ferré i Maria Ramos, les quals visitaren els diversos pavellons de l'esmentat establiment, i feren personalment donació a la malnada de formoses joguines, i als grans un obsequi de dolços i altres presents. Foren acompanyades per l'administrador senyor Vives, el qual, en nom dels hospitalitzats, els donà les més expressives gràcies per l'obra realitzada.

MATRIMONI

El Consulat d'Espanya a Berna notifica a aquesta Alcaldia el projectat enllaç matrimonial de Herman Stotzer, de professió muntador, domiciliat a Bienne, amb Concepció Lluïsa Miquela Jauregui, domiciliada a Barcelona, carrer d'Enric Granados, 61, pregonant-li que li siguin manifestats els impediments, cas d'existir, per als efectes oportuns. La qual cosa es fa pública per tal que si hi ha algú que tingui qualsevol a oposar-hi passi per les Oficines d'Estadística Municipal, Avinguda del Portal de l'Angel, 10, de deu a una del matí, durant els vuit dies següents a la publicació del present anunci.

UNA NOTA DE CIRCULACIO

Havent aparegut uns comentaris en alguns diaris d'aquesta ciutat que, fent-se ressò d'una notícia falsa ataquen la gestió dels inspectors de circulació, i sobretot dels inspectors motoristes, aquesta presència es creu en el deure de fer observar en primer lloc que els motoristes del Departament de Circulació no poden ésser confosos amb uns atacadors, tota vegada que porten un uniforme inconfusible i una moto amb el número

del Departament, a més de llur distintiu d'agent i documents corresponents.

Els motoristes del Departament no tenen cap necessitat de presentar-se sobtadament i amb els llums apagats; són molts centenars els automobilistes que poden justificar que aquests motoristes realitzen llur comès amb la màxima correcció i respecte als denunciats.

Aquesta presència respecta totes les opinions i accepta totes les censures quan són justificades; lamenta, però, que part de la premsa es faci ressò de la fantasia d'un senyor de caràcter extraordinàriament meridional.

Hi ha qui, amb candidesa o mala fe, es lamenta que els inspectors de circulació no motoristes, no portin uniforme, la qual cosa ve a ésser exactament com si hom censurés que els agents de policia no vagin uniformats com els guàrdies de seguretat. El que cal és evitar les infraccions del reglament i castigar les que es produeixin.

La censura i l'humorisme són acceptables a tot hora, però si es té en compte que les contravencions al Reglament de Circulació han vingut ocasionant un any darrera l'altre, trenta morts i mil quatre-cents ferits, i que aquesta xifra ha quedat rebaixada en més d'un 35 per 100 des de què el Reglament s'aplica, possiblement aquests censuradors i aquests humoristes serien més circumspectes en els seus comentaris ja que aquesta presència vol creure que tothom sabrà apreciar el valor inestimable de la vida humana, que moltes vegades és la d'un tendre infant que ha deixat la seva carn trossegada entre les rodes d'un automòbil apoderat del vèrtig de la velocitat.

Aclariment. — Els nous Reglaments de circulació que han estat posats a la venda al Departament de Circulació, Ciutat, 6, són expedits al preu de cost que és el de 1'60 ptes.

LAS PIEDRAS PRECIOSAS EN LA JOYERIA Y EN LA INDUSTRIA

per J. H. HERRERO

Les característiques del diamant. El comerç i lapidació del diamant. Les característiques de les altres pedres precioses - Els colors de les pedres precioses - El seu pes específic - La seva duresa - Els seus caràcters òptics - La seva fusibilitat - Els pesos - Les pedres imitades i falses - Les pedres reconstituïdes i sintètiques - Les pedres precioses industrials - El mercat del diamant en 1930 - La tècnica de la lapidació de diamants - Els noms de les pedres - El pes dels brillants, segons el tamany

Amb un centenar de gravats i una magnífica planxa en colors amb els de les pedres més correntment empleades en la joieria

Luxosament relligat en tela.

DEU PESSETES

De venda a

"EL HOGAR DEL LIBRO"

Clarís, 20 - Telèf. 24129 - Barcelona

S'envia contra reemborsament tota classe de llibres

Vendes a terminis

Se serveix a domicili qualsevol comanda feta per telèfon

Anuncieu a "la humanitat"

CARNAVAL

RUA — BALLS — ASSALTS
CARETES — ANTIFAÇOS
ARTICLES GROTESCOS

BOLES DE NEU

(de confeti blanc)

a 1'30 el miler, fins el 31 de gener

EL INGENIO

RAURICH, 6 - TELEFON 15086
Demaneu catàleg

ENDERROCS GARCIA I VIDAL

GRAN ASSORTIT D'OBJECTES PER A CONSTRUCCIO

MAGATZEMS I DESPATX:
Carrer Clot, de l'1 al 9

Telèfon 54998
BARCELONA

Hotel Segur

Subhastes tots els dies

Clarís, 8

CAMISERIA FERRER BATLLE

BOQUERIA, 36 i 38

CORBATES - CAMISES - PIJAMES,
GUANTS - BUFANDES - BATES, etc.

Mitges i mitjons gasten sempre MARCA FERRO, les millors

Especific de l'

ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)

(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt eficaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-mèdulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulador de les glàndules intersticials. Producte pur i riglar, completament inofensiu. Mai perjudicà, ni lesiona cap òrgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni esiricnina, ni fosfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telefon 18631

Preu: 21'75 ptes.

la humanitat

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, un mes . . . Ptes. 2'50
Península, un trimestre . . . " 7'50
Amèrica, un trimestre . . . " 9'50
Altres països, un trimestre . . . " 25'00

Núm. solt 10 cèntims

Ha mort el novel·lista anglès, John Galsworthy, guanyador del Premi Nobel 1932

París, 23. — Un telegrama rebut de Londres pel "New York Herald", edició continental, dona compte de la mort del famós escriptor John Galsworthy, guanyador del Premi Nobel 1932, el qual, de poc temps a aquesta part, estava greument malalt d'anèmia a conseqüència d'un excés de treball.

Joan Galsworthy havia nascut l'any 1876, a Coombe, i cursà a Oxford la carrera de lleis. Tenia, ara, seixanta-sis anys.

El seu pare era procurador i tingué el seu fill al despatx, però el jove doctor en lleis es llançà aviat per altres camins. Viatjà. Visità els principals pobles d'Europa, i després els dominis anglesos i l'Índia; més tard es traslladà als Estats Units, on hi fixà la seva residència. De tornada a Anglaterra decidí consagrar-se enterament a la literatura.

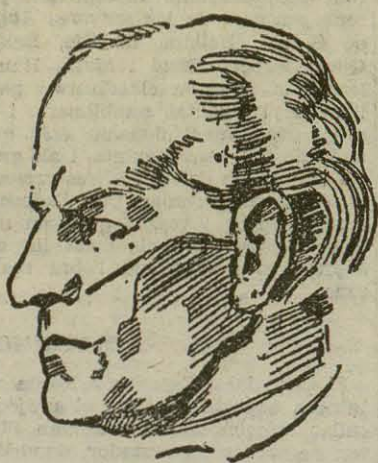
Era un escriptor de sensibilitat fina i profunda; ningú com ell ha descrit l'anglès, amb les seves virtuts i els seus defectes. Els seus mestres en literatura foren els francesos — Balzac, Maupassant, Flaubert — i els russos. Aquests influïren tant en el seu gust literari, que quan, ja anys, li preguntaren en una enquesta, quin personatge literari hagués volgut crear, contestà, sense vacil·lar: Sònia. Com sabrà el lector, Sònia és la dolça heroïna de Dostoevski en "Crim i càstig", sens dubte una de les millors creacions de la literatura universal de tots els temps.

Amb això queda dit que Galsworthy era un paladí de la justícia. Apallissada dura i cruelment, en totes les seves obres, a la societat actual, perquè ell volia una societat millor, més humana i més justa. La qualitat de les seves obres està al nivell del profund sentir que les anima. Moltes vegades, la simpatia que respiren les seves novel·les i els seus drames recorden l'immenso Dickens, de qui ha dit Chesterton que "és més anglès que Anglaterra".

La tasca literària de John Galsworthy és copiosíssima. Entre els seus drames socials esmentem "La caixa de plata", "La vaga", "Justícia", "Alegria"; i de les seves novel·les, "Socelyn", "Vila Ruben", "L'illa dels fèrtils", "La propietat de l'home", "La casa al camp" i "Fraternalitat", entre moltes altres que feren mundials el seu nom i la seva fama.

L'obra de Galsworthy no era massa coneguda a Espanya. L'"Editorial Joventut", de Barcelona, és la que ens donà a conèixer aquest admirable escriptor, per mitjà de la seva novel·la "El simi blanc", a la qual després seguíren altres traduccions. Dels seus drames, solament "La vaga" havia estat aranjada al castellà.

L'any passat li havia estat atorgat el Premi Nobel de Literatura.

Conferència del Director General de Seguretat amb el senyor Macià

Després de la reunió celebrada aquest migdia entre el senyor Macià amb els consellers senyors Gassol, Casals i Pi i Sunyer, junt amb el president de la Cambra i altres parlamentaris, el President de la Generalitat va rebre el Director general de Seguretat, senyor Menéndez.

La conferència entre ambdós senyors durà més de mitja hora, sense que s'hagi fet públic el motiu de tal reunió encara que és de presumir que en la mateixa es parlaria del traspass dels serveis d'ordre públic en relació amb el nou Govern de la Generalitat que aquesta nit ha de quedar nomenat.

Preguntat el senyor Terradellas pel motiu de la visita del senyor Menéndez, contestà que no solament no sabia el motiu de la mateixa, sinó que ni tan sols sabia que es trobés al Palau de la Generalitat l'esmentat senyor.

Denúncia per desfalc

Fa uns quants dies que la casa Suñer presentà una denúncia contra el seu representant a Barcelona, el qual acusava d'ésser l'autor d'un desfalc de trenta mil pessetes. Aquesta nit passada la policia, com a conseqüència de la denúncia, va detenir l'esmentat individu, anomenat Josep Pèrre, que ingressà als calabossos del jutjat de guàrdia.

UNA ONA DE FRED HA INVA- DIT CATALUNYA

AQUESTA MATINADA, EL TERMOMETRE, A BARCELONA, HA MARCAT QUATRE GRAUS SOTA ZERO

Ahí, a primeres hores de la nit, el fred, que durant tot el dia havia estat ja molt viu, va intensificar-se de tal manera, que feia preveure una nit del tot desagradable. A les dotze, els termòmetres havien baixat, a la ciutat, a dos graus sota zero. Barcelona estava deserta, pels seus carrers no hi passava més que algun que altre vianant retardat, que anava tapat fins a les orelles.

A les dues de la matinada, estàvem a tres graus sota zero, i a les cinc, arribàrem a quatre, batent-se el rècord de les mínimes d'enguany.

Avui, el dia s'ha llevat fred, com és de suposar. Al centre de la ciutat, el termòmetre, a les vuit, estava un xic més avall de zero. A la part alta, marcava un grau sota zero, dos graus també sota zero a Les Planes i tres al cim del Tibidabo.

La glaçada ha estat general. Els sots d'aigua, els petits estanys dels jardins i fins els aiguamolls del Besòs, prop de Santa Coloma, estaven coberts per una gruixuda capa de glaç, que ha durat tot el dia.

En moltes obres en construcció, degut al fred, que ha glaçat els materials i feia difícil la tasca, no han estat començats els treballs fins a mig matí.

Les notícies que avui s'han rebut d'arreu de Catalunya acusen totes un fred vivíssim. Al Montseny la neu acumulada aquests darrers dies, s'ha glaçat, essent, a Santa Fe, la temperatura de 5°. A la Vall d'Aran, la neu assolí avui 140 metres, essent la temperatura de 13 graus sota zero. A Andorra, el termòmetre ha assenyalat —10 graus, amb un metre de neu. A la Molina, la neu tenia 20 centímetres de gruix, i la temperatura era de —6°, com a Núria, on la neu tenia una alçada de 0'90 m.

A Adràll, Vic, Sant Julià de Vilatorrada, Tremp, Esterri, Puigcerdà i a altres llocs de l'alta muntanya catalana les mínimes han estat avui de 9 a 12 graus sota zero.

Per tal de saber si teníem fred viu per dies, ens havem adreçat als tècnics del S. M.

— Mentre bufi el vent del Nord, tindrem fred. Podem calcular-se mínimes rigoroses per un parell de dies.

— A què és deguda aquesta ona que ha envaït Catalunya?

— A què els vents del primer quadrant ens han portat el fred que regna, aquests dies, al centre d'Europa, Catalunya, Balears i el Rosselló han estat atacades per l'ona freda. Cal, doncs, tenir paciència. I abrigar-se...

Aquest matí, la ciutat, presentava, sobretot en les barriades extremes, un aspecte inacostumat. Arreu es veien fogueres, on els que tenien que treballar a l'aire lliure escalfaven llurs cossos. La caritat particular ha donat escalf i momentani alberg a molts infelïços esmoltuts pel fred.

Atracament a un xòfer

Al carrer de Provença, davant del de Benlloch, tres desconeguts, pistola en mà, atracaren el xòfer Ernest Humbert, apoderant-se de 30 pessetes que portava.

A L'ATENEU MARTINENC

Va ésser inaugurada la Cooperativa Escolar, a qual acte assistiren bon nombre de personalitats

Diumenge a l'Ateneu Obrer Martinenc, s'inaugurà amb un acte brillantíssim la Cooperativa Escolar constituïda pels alumnes de les Escoles que de temps ve sostenint aquesta popular institució.

La sala teatre de l'entitat estava totalment plena de nens als quals acompanyaven llurs respectives famílies. La presidència de l'acte estava ocupada pel vice-rector de la Universitat, doctor Garcia Banús, en representació del rector; el senyor Campalans, per la Comissió de Cultura de la Generalitat; el regidor senyor Oller, també en

UNA RELISCADA REIAL

El príncep de Gal·les és casat, encara que no ho sembli

Així ho afirma una senyora que diu també que és filla de l'ex-reina Maria Cristina i del duc de York

I afegeix que és vídua d'un empleat català

Vigo. — Coincidint amb l'arribada a aquest port de l'esquadra anglesa, féu la seva aparició en aquesta ciutat una elegant i bella dama que es va inscriure a l'hotel on s'estatja amb el nom de Justine Helly.

Després marxà a Villagarcía, i féu lliurament al cònsol anglès, perquè la féss arribar al cap de l'esquadra anglesa, d'una carta. En el dit document referia una llarga història, per acabar afirmant que encara els elements més extremistes d'Anglaterra, li permetrien tornar al dit país per tal de reunir-se amb el seu marit.

L'almirall de l'esquadra, conferencià amb l'alcalde de Villagarcía, i aquest cridà al seu despatx la dama en qüestió.

Aquesta, en correcte castellà, dictà una relació exposant els seus desigs i després ella mateixa féu una perfecta traducció a l'anglès perquè fos lliurada al comandant de l'esquadra anglesa.

En marxar la flota anglesa de Villagarcía, la dama visità l'alcalde, i aquest digué que no havia rebut resposta al missatge.

Segons sembla, l'autora dels documents al·ludits pretén ésser la filla de l'ex-reina regent d'Espanya, Maria Cristina, i del duc de York, amb el qual l'ex-reina es casà secretament a la mort d'Alfons XII. Diu també haver nascut al Palau reial de Madrid.

Afirma ésser la vídua d'un català, alt funcionari de comerç, i casada després en secret amb el príncep de Gal·les, amb el qual es vol reunir a Anglaterra, la qual cosa li priven les autoritats angleses.

Vigo. — El tema de totes les converses del moment, és el suposat matrimoni secret del príncep de Gal·les amb la vídua d'un comerciant català.

Segons sembla, durant l'estada a Villagarcía de la suposada esposa del príncep de Gal·les, aquesta fou invitada a un te al Club de Regates per l'oficialitat de la flota anglesa.

representació de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament; la inspectora de Primera ensenyança senyora Elionor Serrano; el president de l'Ateneu, senyor Conrad Guardiola; el president de la Comissió d'Instrucció, senyor Vila, acompanyat de tots els vocals que formen aquesta Comissió; el director de les escoles, senyor Jesús Mercader, i els nens i nenes que formen la Junta Administrativa de la Cooperativa Escolar.

Feren ús de la paraula el nen Mariages, secretari de la Cooperativa, el senyor Campalans, la senyora Elionor Serrano, el regidor senyor Ollé, i finalment el senyor Garcia Banús, essent molt aplaudits tots els oradors.

Les dones podran presidir les «meses» electorals

Madrid. — Aquesta tarda s'ha reunit la Junta Central del Cens, presidida pel president del Tribunal Suprem, senyor Dida Medina.

Un cop acabada la reunió, el director general d'Estadística, senyor Honorato de Castro, ha dit que la reunió havia tingut lloc per tal de resoldre tres o quatre consultes de les Juntes provincials, totes elles poc importants i resoltes ja per la "Gaceta".

Una d'aquestes consultes es referia a saber si les dones podien ésser presidents de "mesa", responnent hom afirmativament tal com estava acordat.

POLITICA SOCIAL

II. - LES ETAPES DE LA EVOLUCIO

Les desviacions de l'actuació sindical catalana no volen dir precisament que la nostra massa obrera no hagi tingut en tot temps una consciència autènticament social, de classe. Els nostres treballadors, per tradició i sentiments racials, han estat sempre propis a l'agremiació professional, a la solidaritat, a l'esperit de resistència. Les reivindicacions, en allò que ha respost a suggeriments pròpies dels oficis i rams de casa nostra, han nascut invariablement d'un seny característic adient i compatible amb el dinamisme il·limitat de tots els estaments catalans. Perquè nosaltres som dels que neguen aquell infel·líc tòpic que la burgesia catalana és de les més sòrdides del món. D'això ja en parlarem quan serà l'hora.

Entretant referim-nos novament a l'esperit de sindicació, conscient i complet entre les nostres multituds treballadores, afirmant que la morbosa influència del forasterisme indocumontat seria fàcilment contrarestatada per la "sindicació legal" (obligatòria i única).

ROCH

CRONICA DE BUENOS AIRES

El descobriment d'Amèrica

Sense el menor desig de minvar un àpex la glòria de Cristòfor Colom, és ja sabut que, en justícia, no pot atribuir-se a aquest la primícia d'haver arribat a les costes americanes. A Europa existien documents bastant exactes que demostraven el fet que els Vikings ja visitaren el continent americà; però el que ignorem molts és que el savi argentí Ameghino, en el seu llibre "Antigüedad del hombre en el Plata", reivindica per als japonesos el descobriment d'Amèrica, per bé que per la seva costa occidental.

En primer lloc hi ha una sèrie de dades antropològiques en extrem interessants que estableixen, gairebé d'una manera indubtable, el parentiu dels azteques amb els fills de l'Imperi del Sol IXent; però on més evident sembla la certesa de la hipòtesi, és quan es comparen les arqueologies del Nou Món amb les de diversos països asiàtics.

Però això encara és poc. A Mèxic existien obscures llegendes que confirmen aquesta emigració asiàtica vers Amèrica i, per si mancaven dades on recolzar-se, veiem el que ens diu Ameghino, basant-se en estudis i descobriments segons sembla dignes de tota fe.

Diu l'esmentat home de ciència que Amèrica fou coneguda pels asiàtics molt abans que pels europeus i, a l'efecte, recorda que l'historiador Li Yo Tocheou parla del descobriment d'un país llunyà, anomenat Fu Xang, situat a l'est d'Àsia. A 12.800 "lly" de Xina hi ha el Nippon i a 5.000 "lly" cap a l'est el país Ta Han, rodejat per tres costats pel mar. Els sacerdots budistes que parlen d'aquest viatge havien recorregut 20.000 "lly" quan anaren a parar a un país estrany, el misteriós Fu Xang.

Diversos savis, entre ells De Guignes, Guymet, Paravey, Eichthal, Clancy i el famós Quatrefages estan persuadits que aquest Fu Xang correspon a l'actual Amèrica i asseguren també que en aquella època tant els xinesos com els japonesos coneixien ja el sistema d'emprar la brúixola.

Paravey ha escrit un assaig, per tal de provar que els 20.000 "lly" esmentats corresponen a la distància que recorre el gran corrent oceànic del Yuro Sivo, que va des del Japó a Califòrnia. I és cert que àdhuc en la nostra època arriben de vegades a la costa californiana algunes barques abandonades i restes de naufragis de les mars del Japó; de manera que amb la mateixa facilitat podrien haver ar-

ribat en altres temps les barques japoneses fins a la costa americana per a difondre en el país la civilització i la cultura asiàtiques.

Amb el que s'ha dit no es de suposar que el problema queda completament resolt, puix que hi ha la possibilitat que sorgeixi qualsevol dia un altre especialista i enuncii una teoria completament oposada. Són tan febles les bases en les quals podem elaborar teories referents a aquells remotíssims temps, que per força és necessari apellar a una bona part d'imaginació i de fantasia per a donar-li significat. Però en el cas que la teoria del doctor Ameghino fos acceptada com a bona, resultaria que una gran part — per no dir tot — del món civilitzat deu el seu origen a l'Àsia, és a dir, que aquesta ha estat l'única bressol de la civilització mundial.

D'això pocs dubtes se'n tenen ja, i resulta curiós veure que, precisament un continent com l'asiàtic, que coneixgué temps de veritable esplendor, hagi decaigut de tal manera fins arribar a la situació en què el veiem en l'actualitat. Però sobre d'això s'ha fet també l'observació, que ja coneixen els nostres lectors, de què les grans emigracions — i per tant la civilització — marxen seguint el mateix camí del Sol, és a dir, d'est a oest, i potser en això mateix haurem de buscar la causa de què la influència predominant a Amèrica hagi acabat per ésser europea i no l'asiàtica, perquè l'emigració dels nipons — en cas d'ésser certa — estava en desacord amb aquesta llei emigratòria i, per tant, de poca durada, relativament, havia d'ésser la influència que allà exercissin.

MANUEL CAETANO

Buenos Aires, gener de 1933.

VUIT OFEGATS

Es trenca un dic i les aigües envolten diverses famílies que estaven al camp

Sidney. — En vast camp que ocupaven nombroses famílies que havien anat a passar allí el dia del diumenge, sobrevingué sobtadament una inundació a conseqüència d'haver-se trencat un dic proper al parc de Stanwell.

La rapidesa de l'accident impedí que molta gent pogués salvar-se. Han resultat vuit negats.

Entre els morts figura un matrimoni amb els seus dos fills. La inundació causà importants danys.